

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 27. a 28. Saturday July 4 & 11, 1987 (Sobota 4.-11. července 1987)

IZRAEL A BLÍZKÝ VÝCHOD 1967 - 1987

Dvacet let po šestidenní válce
z r. 1967
vyhlídky míru na Blízkém
východě prakticky zmizely

Před dvaceti roky Izrael po vítězné šestidenní válce se svým arabskými sousedy (od 5. do 10. června 1967) obsadil poloostrov Sinajský, území Gázy, východní Jeruzalém, Předjordánie a Golanskou vysočinu. V následující době byl pak Sinajský poloostrov vrácen Egyptu výměnou za mírovou smlouvu v Camp David. Okupace Gázy a zejména Předjordánie, kde žije půldruhého milionu Palestinců, v téže době pak nejen hluboce přeměnila geopolitickou mapu této odedávna neklidné končiny, nýbrž mocně posílila palestinský nacionalismus a způsobila proměnu celé izraelské společnosti.

V Předjordánii a v Gáze vznikli „noví Palestinci“

V Předjordánii a v Gáze je dnes celým třem čtvrtinám Palestinců méně než 25 let a polovině z nich je méně než 15 let věku. Tito mladí lidé - křesťané i muslimové - znají

pouze režim izraelské okupace a prakticky nevědí nic o době, která předcházela. Proto necítí žádnou nostalgii po dřívějším spojení Předjordánie s Jordánskem. Mladší generace, zvané „noví Palestinci“, se snaží než starší generace zbavily neplodného zásadního negativního postoje beznaděje, podrobenosti a sžíravé nenávisti vůči okupujícímu Izraeli a soustředí svou životní energii na více pozitivní hodnoty. Uvědomují si svou národní palestinskou totožnost. Jsou to rozhodnutí čelí Izraeli, avšak hlavně zevnitř; od Arabů zvnějška nic nečekají. Sám syráský prezident Hafez Assad řekl už v roce 1976, že „žádný palestinský národ necistuje“. Drží se pevně své země; stavějí si nové domy, chtějí mít hodné děti, živě se zajímají o své dějiny a o své kulturní dědictví, zakládají si své vlastní pracovní unie, své kulturní a sportovní kluby, své charitativní organizace. Všechně se snaží udržet si soudržnost své palestinské společnosti. A na prvním místě chtějí dosílovat o svůj ekonomický rozvoj, pokud jim to dovolí zákony okupanta. Jejich ekonomové vymýšlejí financování zemědělských a průmyslových projektů, které by utvářely bohatství a nová

pracovní místa. Toto se ukázalo možné do jisté míry v Předjordánii, avšak velmi nesnadné v Gáze. Jejich právníci hájí před soudy palestinské farmáře, jimž Izrael odňal jejich pozemky. Ekonomie Předjordánie je dnes záměrně spjatá s ekonomikou Izraele; toto území je totiž vítaným trhem pro izraelské průmyslové výrobky a rezervoárem levných pracovních sil pro Izrael. Proto židovský stát znemožňuje uskutečňování v Předjordánii projektů, které by soutěžily s izraelským průmyslem, a dovoluje tam jen velmi malé investice. I přesto se však palestinským ekonomům podařilo v posledních letech dosáhnout znatelného zlepšení životní úrovně tamních Palestinců. Bylo toho dosaženo galvanizováním úsilí místního palestinského obyvatelstva pro ekonomický rozvoj vhodným užíváním peněz, vydělaných v Izraeli, i peněz poslaných palestinskými dělníky z ciziny svým rodinám. V poslední době bylo také prostřednictvím PLO poskytnuto 300 milionů dolarů rodinám Palestinců, jichž členové jsou Izraelem vězněni, jakož i rodinám Palestinců, kteří ztratili své syny a otce při boji s Izraelem. Mezi mladšími generacemi Palestinců se šíří

(Dokončení na str. 15)

Jeruzalém - hlavní město dnešního státu Izraele - s Osmarovou mešitou muslimů - (kapole vlevo) - zbudovanou nad obětní skálou Abraháma - praotce Židů i Arabů - zůstane zřejmě po dlouhá další léta „kamenem úrazu“ vzájemného lidského porozumění a tolerance.

1776 - 1987

LETOŠNÍ 4. ČERVENEC

- KALENDÁRNÍ SVÁTEK NAŠEHO SV. PROKOPA -
JE ZÁROVEŇ 211. VÝROČÍM
AMERICKÉ NEZÁVISLOSTI.

K 200. LETĚMU VÝROČÍ US STÁTNÍ ÚSTAVY
SE VRÁTÍME K JEJÍMU VÝROČNÍMU
JUBILEU V ZÁŘÍ.

Jan Patočka:

O povinnosti bránit se proti bezpráví

Dnešní lidé, rozdvojení ideologií a nespokojení uprostřed blahobytu, očekávají toužebně a v horečném vzrušení, že jim technické vymožnosti přinesou nějaké řešení. K tomu náleží, že se výhradně spoléhají na politickou moc a stát: ten se pak jeví stále zřetelněji jako velká centrála, která produkuje i skladuje sílu a všemi silami fyzickými i psychickými disponuje.

Ti rozvážnější se však rozhlížejí a vidí, že nikdo není s to technicky uskutečnit nějakou morálku, nějakou přesvědčující

princiální nauku, anebo spolehlivě niterné smýšlení - protože to prostě není možné. Bez niterného přesvědčení nelze důvěřovat ani zvyku, který by ze stávajícího pořádku učinil druhou přírodu, ani donucovací moci.

Aby lidstvo klidně rozvíjelo možnosti instrumentálního rozumu, aby byl možný pokrok vědění a dovednosti, k tomu je zapotřebí, aby bylo přesvědčeno o nezbytnosti všech závazných, v tomto smyslu tedy „posvěcených“ principů, a aby bylo s to vymezit hlavní cíle lidského

usilování. Jinými slovy: požaduje se tu cosi zásadně netechnického, cosi neprůměrného, nikoliv úskočná a příležitostná morálka, ale morálka o sobě. To však znamená: spásu nelze v těchto věcech očekávat ani výhradně ani v prvé řadě od státu, moci a síly.

Jak rádi by hlasatelé samovlády faktů vydávali většinu svých až příliš evidentních pravd, sloužících svévolným účelům, za jedinou niterně závaznou mravní pravdu. Ale to není možné. Všem hromadění moci a síly bylo v našem století dovoleno uplatnit se jako nikdy (Dokončení na str. 9)

UPOZORNĚNÍ NAŠIM VĚRNÝM ODBĚRATELŮM A ČTENÁŘŮM

Dnes dostáváte do rukou dvojčíslo H.N. 27., 28. s datem 4.-11. července 87. Protože mají naši zaměstnanci právo na zaslouženou dovolenou, dostanete příští dvojčíslo 29., 30. se sobotním datem 1. srpna.

Děkujeme Vám všem za pochopení a přejeme -Vám „dobrý vítr do plachet“ při Vašich prázdninách. Hlavně se nám nikde neopte, abyste mohli být s námi v živém spojení při čtení poprázdninového dvojčísla H.N., které vyjde 1. srpna.

Užijte si ve zdraví dovolenou
a nezapomeňte přitom na Pána Boha!
Redakce.

Sloupek informací

o celosvětovém židovským kongresech tolik kritizovaném přijetí papežem Janem Pavlem II. rakouského státního presidenta K. Waldheima, o izraelské neústupnosti přiznat Jeruzalému mezinárodní status a z toho vzniklých potíží pro budoucnost, a o „porodních bolestech“ Gorbačovovy „glasnosti“ v samém Sovětském svazu.

Dnes není lehké být papežem Kristovy církve.

Vatikán. — Dne 25. června rakouský prezident Kurt Waldheim navštívil ve Vatikánu papeže Jana Pavla II. s nímž pak hovořil celé dvě hodiny. Sv. Otec ve své uvítací řeči vynesl Rakousko jako „osu ve vztazích mezi Západem a Východem“, jako „baštu neutrality“, demokracie, náboženské tolerance a místa naděje všech uprchlíků. Přitom připomenul velké rakouské hudební skladatele Haydna, Mozarta a Schuberta; vynesl jejich význačné místo ve světové kultuře. Také uznal a vděčně pochválil Waldheimovu oddanost pro zajištění světového míru v době, kdy byl generálním tajemníkem OSN. Waldheim pak uznal, že touto návštěvou skončila jeho diplomatická izolace slovy: „Mohu ujistit Vaši svatost, že vysoce oceňuji velkou hodnotu tohoto našeho setkání v celém jeho vý-

namu.“ Později večer asi 800 demonstrantů, většinou Židů a jejich přátel, pochodovalo od ústřední římské synagogy až ke vchodu do Vatikánu, kde byli policií zastaveni. Protestovali proti této papežské audienci, udělené Waldheimovi, kterého světové židovstvo viní, že prý měl účast na krutostech nacistů proti Židům. Waldheim potom při tiskové konferenci opět popřel, že by měl jakoukoliv účast na nacistických zločinech proti Židům. Američtí vůdci židovstva odsoudili tuto audienci jako „den hanby“ a „pokus o očištění Waldheima“. Izraelský ministerský předseda Shamir řekl, že prý tato schůzka byla „urážlivým činem, který by mohl být vykládán jako ospravedlnění zločinů, z nichž je Waldheim obviněn“. Předseda americké „Anti-defamační ligy B'nai B'rith“ zase hlučně prohlásil, že opomenutí papežovo, zmínit se ve své uvítací řeči o holocaustu, bylo

„hnusné a odporné. krutá urážka památky židovských obětí nacismu“. Waldheim potom řekl, že sv. Otec od samého začátku věděl jaké problémy mu tato návštěva způsobí, že však přesto se rozhodl „jít vpřed“. Jeho návštěva byla prý úspěchem, protože sv. Otec při ní projevil svou srdečnost a porozumění vůči Rakousku. - Čtyři země, Guatemala, Honduras, Kostarika a Monako neposlaly své zástupce na vatikánskou oficiální recepci u příležitosti Waldheimovy návštěvy. Západní Německo, Holandsko, Belgie, Anglie, Argentina a Itálie tam poslaly pouze diplomaty nižšího řádu, aby neurazily Izrael, světové židovstvo a USA. Tyto poslední tam poslaly pouze diplomaty třetího řádu. Inu, je těžké být papežem, podobně jako účinným prezidentem USA! Waldheimovi však dosud žádný zločin dokázán nebyl a novodobí papežové nesmí nikdy připustit to, aby jich nějaký stát zneužil jako nástroje k dosažení svých politických cílů. Poradci sv. Otce měli při rozhodování Waldheimova přijetí ve Vatikánu pravděpodobně ještě další pohovky - a to i k načasování této návštěvy. 1) Určitě celou věc prodebatovali s bývalým vídeňským arcibiskupem, kardinálem Königem; 2) Po nedávné návštěvě Západního Německa, kde měla papežova misijní cesta za cíl - rovněž národní odpuštění a smíření, bylo jen věcí spravedlnosti, navštívit v brzké době většinově katolické Rakousko, které se stalo první obětí Hitlerovy útočnosti a které je dnes důležitou křižovatkou mezi svobodnou a nesvobodnou Evropou, kterou však stmelila staletí společně křesťanské kultury; 3) Italský stát a Vatikán si od konce 2. světové války občas poskytují vzájemné diplomatické služby. V současné době se dosud nepodařilo sestavit novou italskou vládu, a tak se to dočasně „bezvládní“ italskému prezidentu výtečně hodilo. aby se zbavil rozpaků, má-li, či nemá-li Waldheima přijmout a tak byl jen rád, že rakouský prezident přijel do Říma v době, kdy je Itálie bez vlády.

Co to znamená pro třitřicetiletý Jeruzalém mít dnes nějaké národnostní těžkosti? Nic!

Jeruzalém. — Město Jeruzalém bylo za svých známých dějin celkem už 14krát obklíčeno cizími armádami a pobofeno. Největší ránu mu zasadili Římané r. 70 p. Kr., když se rozhodli skoncovat

se stále nespokojenými obyvateli Palestiny a utopili v krvi „poslední“ židovskou rebelii.

Za šestidenní války v červnu 1967 byl východní arabský Jeruzalém po dobytí Izraelem připojen k západní židovské části. Dne 30. července 1980 pak Izrael svým zákonem stanovil, že Jeruzalém - západní i východní - je jediným nerodělitelným městem, a že jako takový je „věčným hlavním městem státu Izraele“; tato věc se prý už nikdy nemůže stát předmětem jakéhokoliv vyjednávání. Od té doby je politikou státu Izraele učinit z Jeruzaléma jediné velké židovské město. Hned po válce r. 1967 bylo ze západního - od roku 1948 „židovského“ Jeruzaléma vyhnáno asi 60.000 tam žijících Arabů, jejich majetek byl zabrán bez náhrady. Ve východní arabské části Jeruzaléma byly pak po okupaci ve třech „vlnách“ - v letech 1968, 1970 a 1980 - jménem „veřejného zájmu“ provedeny dalekosáhlé konfiskace pozemků, patřících arabským rodinám; podle výpočtu jednoho arabského ekonoma bylo zabráno celkem 21 čtverečních kilometrů pozemků bez jakéhokoliv náhrady a postižené palestinské rodiny byly těmito záboru okradeny o 100 milionů dolarů. Na těchto zabraných pozemcích pak izraelský stát dal vystavět za 5 bilionů dolarů 46.000 nových bytů pro židovské rodiny; tak vzniklo na severu Jeruzaléma nové předměstí „Neve Yaacov“, a na jihu předměstí Gilo. Také tam byly postaveny vládní a jiné veřejné budovy, synagogy, talmudské školy a sídla nejvyššího rabinátu. Různými předpisy je pak Arabům znemožněno obdržet dovolení, postavit si v arabské části Jeruzaléma nový dům. Dnes už žije ve východní, neboli arabské části Jeruzaléma asi 80.000 Židů. Dnes má Jeruzalém celkem 463.000 obyvatel, z čehož je už 71,5 % Židů. Bylo zjištěno, že pouze asi 4 % obyvatel Izraele by souhlasilo s tím, aby v případě uzavření míru mezi Izraelem a Araby východní Jeruzalém byl Arabům vrácen. - Izraelský stát považuje Jeruzalém za „otevřené město“ a dovoluje cizím mohamedánům, a to i z těch zemí, které jsou Izraeli nepřátelské, navštěvovat tamní dvě slavné mešity. Ročně se tam tak přijde pomodlit asi 150.000 muslimů z arabských zemí. Na ulicích města jsou Arabové smíšeni se Židy; mezi oběma národnostmi však existují vzájemná nedůvěra, chlad a často i nenávisť. Asi 20.000 Palestinců

z východní části chodí denně za prací do židovské západní části. - Západní židovská část Jeruzaléma má však svůj zvláštní problém: usídlují se tam stále více komunity zbožných židovských fundamentalistů, zachovávajících všechny staré náboženské předpisy, které naprosto odlišují od obyčejných liberálních židovských „laiků“, ti pak raději opouštějí čtvrti, kam se tito fundamentalisté nastěhují. Orthodoxní Židé často chodí oblečení do tradičního černého „kaftanu“, a proto se jejich čtvrti, které se stávají opravdovými ghety, někdy říká „černé pásmo“. Jsou to obyčejní emigranti z různých zemí, kteří se o politiku nezajímají. V sobotu je asi 50 ulic v západním Jeruzalémě zavřeno pro jízdu aut, aby v nich nebyl rušen sobotní klid. Počítá se, že kolem roku 2000 tito orthodoxní Židé budou tvořit asi 18 % obyvatel Jeruzaléma. Dosáhli už toho, že se od pátku večera před „šabesem“ nesmí nikde na veřejných místech kouřit ani pít alkoholické nápoje, a i v hotelích je zakázáno poslouchat a bavit se pozorováním televizních programů.

Nový přednosta „sovětského ráje dělníků a rolníků“ najednou přiznává jeho nedostatky a volá po jejich nutné nápravě.

Moskva. — Gorbačov pronesl 25. června před Ústředním výborem komunistické strany SSSR - (který má přes 300 členů) - svou výroční řeč, podobnou řeči US presidenta o stavu unie - (avšak mnohem delší - byla vytištěna na 111 stránkách) - ve které všobecně popsal své návrhy na reformu sovětské ekonomie. Jeho hlavní návrhy jsou tyto: 1) Ředitelům továren má být udělena větší nezávislost, aby mohli stanovit uskutečnitelné cíle produkce, určovat realistické ceny výrobků, úměrné skutečné výrobní ceně, a hledat odbytiště pro své zboží tak, aby podnik mohl dodržet časové termíny dodávek a prodávat je co nejvýhodněji. Mzdy dělníků mají být určovány podle kvality jejich práce, dochvilnosti a vykonnosti, a nikoli podle stranického klíče. Průmyslové podniky se budou

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
První poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

July 4 & 11, 1987 — Vol. XII, No. 27., 28.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

samy financovat; státní podpory ekonomicky neúčinným podnikům budou zastaveny. 2) Bude silně omezena pravomoc ústředních ekonomických orgánů a plánovacích úřadů, které dosud rozhodovaly o všem: o způsobu výroby, o dodávce materiálu, o ceně a kvalitě výrobku, o množství, které má být vyrobeno. Gorbačov čeká hlavní odpor proti svým reformám ze strany „sobeckých a konservativních byrokratů těchto centrálních ekonomických úřadů.“ 3) V určování cen spotřebního zboží a ve financování továren a farem, které toto zboží vyrábějí, musí být provedena základní reforma. Desítilétní státních subvencí a nerealistické ceny výrobků „mrzачily sovětskou ekonomii“. 4) V továrnách bude zavedena striktní kontrola kvality výrobků; sovětské výrobky určené pro vývoz, musejí dosáhnout úrovně světového standartu. Bude zvýšena pracovní disciplína a zvláštní orgány budou trestat pijany, ulejšváky a dělníky - rozkrádače, jakož i ty, kteří by se dopustili činů, neslučitelných s tímto reformním programem. Rychlá a rozhodná opatření budou podniknuta proti těm, kteří se vyhýbají zodpovědnosti na všech úrovních stranického, státního a veřejného života. - Praktické měření a detaily pro uskutečnění tohoto reformního programu byly už předloženy k odhlasování Nejvyššímu sovětu, který se právě sešel k svému letnímu zasedání. Nejvyšší sověť vzděky jednohlasně odhlasuje to, co mu je předloženo. Konečně rozhodnutí o Gorbačovových reformách má být učiněno za rok - po nabytých zkušenostech na mimořádné konferenci sovětské komunistické strany, která bude svolána na dny 28.-29. června 1988; poslední mimořádná konference tohoto druhu se konala v roce 1941. Na této konferenci budou Gorbačovovy reformy „konsolidovány v serii základních stanov komunistické strany“. Gorbačov pak slíbil všem občanům Sovětského svazu „větší hojnost spotřebních statků“.

Ke konci Gorbačov kritisoval Brežněva, že prý přivedl SSSR skoro do doby hospodářské krize a také jménem uvedl a pokáral přítomné vysoké pověření. Jejichž ekonomická politika byla neúčinná. Rovněž upakoval kritiku vrchních sovětských vojenských autorit, protože nedovedly zabránit 19-letému západoněmeckému pilotovi - amatérovi Matěji Rustovi, aby v malém letadle přistál 28. května na samotném Rudém náměstí.

Srdečné pozvání na rodinný piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ

Opět Vás srdečně zveme, Vaše rodiny, přátele a známé na náš tradiční letní rodinný piknik, který letos pořádáme

V NEDELI 9. SRPNA 1987 v lesní rezervaci „National Grove“ # 1. na Des Plaines Ave. a 29. ul. v North Riverside, Ill.

Začátek pikniku je ve 12 hodin v poledne. To už budou v naší „polní kuchyni“ připraveny všechny oblíbené piknikové speciality: bramboráky, opékané moravské klobásy, párky, chléb s paprikovaným špekem a s kyselou okurkou. Také i „lesní výčep“ už bude v provozu.

Letos nám bude vyhrávat oblíbená a všem Vám dobře známá hudba „Koncertina“.

Přijďte v hojném počtu a přiveďte mezi nás své rodiny, přátele a známé, abyste v lahodné zeleni lesní rezervace - při poslechu a za zpěvu našich písní - v přátelské pohodě prožili opět příjemné, letní odpoledne.

S přáteli - sportovci si můžete zahrát volejbal, anebo kteroukoliv Vaši oblíbenou hru. Pro děti jako vždy budeme mít závodivé hry a vítězové získají sladkou odměnu. Vidíte, že po všech stránkách bude postaráno o Vaši dobrou náladu. Buďte tak hodní a pokud můžete přineste si stůlky a židle, neboť jak víte, v lesních rezervacích je jich dnes málo.

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ bude konat v příjemně chlazeném sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave. v Chicagu. Příhodné parkování je na parkovišti obchodu „Edmar“ hned naproti Velehradu.

Za Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádec
Ludvík Pospíchal
předseda Klubu Domov
Františka Uhlířová
tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní
Rudolf Solfronk, st.
předseda Spolku sv. Vojtěcha

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELUM
A ZNÁMÝM

Byl vydán adresář „Human Rights Internet Directory“ - Eastern Europe and the USSR

„Human Rights Internet“ se sídlem v Harvard Law School v Cambridge, MA, je organizace, soustředující se na sbírání informací o organizacích, které pracují na poli dnes tak důležitém v mezinárodním jednání - o respektu lidských práv. Organizace „Human Rights Internet“ vydala v minulosti několik adresářů organizací, které pracují v oblasti lidských práv v Západní Evropě, v Severní Americe, v Latinské Americe, v Asii a Africe. Letos se soustředila na organizace a občanské iniciativy, které v oblasti lidských práv pracují ve Východní Evropě a v Sovětském svazu.

Úvodní stat' o Československu připravil prof. Vratislav Pěchota, jeden ze spolupracovníků prof. H. Gordona Skillings, autora knihy „Charter 77 and Human Rights in Czechoslovakia“, ve které zhodnotil celkovou situaci v Československu pokud se týká činnosti na poli lidských práv a občanské iniciativy Charty 77, VONS, iniciativy v oblasti náboženské svobody, samizdatové literatury a pod.

Další stat' publikace popisuje činnost Charty 77, VONSu, „Patočkovy university“ - („podzemní“ semináře o filosofii, nyní organizované prof. Ladislavem Hejránkem); dále činnost Jazzové sekce, Komitétu, který v r. 1981 plánoval ustavení svobodné odhodové organizace, atd. V souvislosti s touto činností se publikace také zmiňuje o mnoha čs. občanech, kteří byli

pro svou činnost v této oblasti lovenské uprchlíky; Charter Seventy-Seven Foundation v New Yorku; Palach Press v Londýně; UK Committee for the Defense of the Unjustly Persecuted - (organizace, kterou založil dnes již zesnulý novinář Josef Josten) - International Council of Jews from Czechoslovakia, Klub Charty 77 v Londýně, Comité International pour le soutien de la Charte 77 en Tchécoslovaquie“ a „Amicitie Franco - Tchécoslovaque“ v Paříži. Ivan Medek Press Service ve Vídni k nim patří též. Dokumentační středisko na podporu nezávislé československé literatury v Západním Německu a Charta 77 Foundation ve Švédsku - jsou další organizace se stejným zaměřením a cílem.

Publikace také zaznamenává několik oficiálně povolených organizací se sídlem v Praze, které údajně pracují na poli lidských práv, jako: Křesťanská mírová konference; Mazingradní organizace žurnalistů a Světová federace odborových hnutí. V této souvislosti publikace také zaznamenává jednu úředně povolenou čs. organizaci v zahraničí, a to „Czechoslovak PEN Center“ se sídlem v Londýně.

V závěrečné stati, pojednávající o lidských právech v Československu, publikace také jmenuje organizace, které pracují na poli lidských práv ve Spojených státech a v Západní Evropě: Československá národní rada americká v Chicagu a ve Washingtoně; Americký fond pro českos-

lovenské uprchlíky; Charter Seventy-Seven Foundation v New Yorku; Palach Press v Londýně; UK Committee for the Defense of the Unjustly Persecuted - (organizace, kterou založil dnes již zesnulý novinář Josef Josten) - International Council of Jews from Czechoslovakia, Klub Charty 77 v Londýně, Comité International pour le soutien de la Charte 77 en Tchécoslovaquie“ a „Amicitie Franco - Tchécoslovaque“ v Paříži. Ivan Medek Press Service ve Vídni k nim patří též. Dokumentační středisko na podporu nezávislé československé literatury v Západním Německu a Charta 77 Foundation ve Švédsku - jsou další organizace se stejným zaměřením a cílem.

O podstatnou distribuci této publikace se postarala organizace „World Freedom Foundation“ se sídlem v Kalifornii, která zakoupila tisíc výtisků tohoto adresáře, který rozeslala na různá úřední místa a instituce ve Spojených státech a v Evropě. Výkonným ředitelem této organizace je p. Petr Paleček.

-afa-

Distriktní Svaz českých katolíků v Clevelandu
zve naše krajanů na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V NEDELI 19. ČERVENCE 1987

- * 11:00 A.M. Bohoslužby u P. Marie Lurdské na 55. vých. ulici a Hamm Ave.
- * Občanská slavnost v České sině Karlín, 5304 Fleet Ave.
- * České obědy od 12:30 P.M.
- * Hraje Karlínská dechovka od 2:00 P.M.

V programu vystoupí:

Taneční skupina Clevelandských Sokolů,
Slovenská taneční skupina Trávnica
a tanečníci z Assumption, OH.

KLUB DOMOV Z NSČK A SPOLEK SV. VOJTĚCHA Z ČKJ
srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK

pořadáný
V NEDELI 9. SRPNA 1987
V LESNÍ RESERVACI GROVE No: 1
(Des Plaines Ave & 29. ul. v North Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality „piknikové kuchyně
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Vyhrávat nám budou muzikanti všemi našimi krajanů oblíbené „Concertiny“
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookrát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná
v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

DOBA "BĚHEM ROKU"

14. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ponížením svého Syna jsi padlý svět pozvedl. — Uděl svatou radost svým věrným, — které jsi vysvobodil z otroctví hříchu, — a dej, aby se i na věčnosti radovali s tebou. — Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ZACHARIÁŠE (Zach 9, 9-10)

Toto praví Hospodin:

Zajásej velmi, slónská dcero, zaplesej, Jeruzalémská dcero, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Zničí válečné vozy z Efraima, z Jeruzaléma válečné oře, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky Eufratu až do končin země.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řim 8, 9, 11-13)

Bratři! Vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás Duch Boží přebývá. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho.

A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který ve vás sídlí.

Nuže bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záluždnosti těla, budete žít.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 11, 25-30)

Ježíš řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumými, a zjevil jsi je malíčkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.

Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otec nezná nikdo než Syn — a ten, komu by to Syn chtěl zjevit.

Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste břemeny obtíženi, a u mne dojdete odpočínutí. Vezměte na sebe mé jho a uňte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete svým duším odpočínutí. Vždyť mé jho netlačí s břemeno netíží."

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku, anebo z kterýchkoliv míst USA, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23, či 30 dní, a může být prodloužen až na 90 dní. Mimo uvedená data můžete si vybrat datum, které Vám vyhovuje k odletu a návratu za stejnou cenu.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga:

do 15. září \$868, Od 15. září \$728.

Z New Yorku do 15. září \$729.

Velmi výhodná cena: Chicago - Vídeň \$758.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejnižší ceny. Pro návštěvnický úmrtí zvláštní nemocenské pojištění.

TUŽEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Vyřizujeme též spolehlivě zaslání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 412-749-1333 nebo 742-1512

P. Adalbert M. Zuna:

XIV. NEDELE „BĚHEM ROKU“

5. VII. 1987

I. Čtení (Zachariáš 9, 9-10):

Dnešní čtení z proroka Zachariáše je mesijánské proctví. Mesijáš, slíbený král Izraele se ujme vlády nad Jeruzalémem. Ku podivu všech, ukáže svou moc nezvyklými prostředky. Nebudou to zbraně, jež mu zaručí vítězství. Naopak, všechny zbraně budou vyloučeny z jeho země. Pokorný král, sedící na oslátku při slavném vstupu do města, ujme se svého pokořeného lidu. Toto čtení je poučením všem, kdo touží po vládě a po moci. Pravá vláda není ve vojenské velikosti nebo v politické moci, nýbrž v lidskosti, moudrosti a pokoře. Ve světě byli jistě už před Kristem velcí vůdci, kteří byli pokorní. Více jim záleželo na dobru lidu, než na vlastním prospěchu. Avšak nikdo z nich se nemůže přirovnat k lidskosti a pokoře Krista Spasitele světa. Třebaže jeho vláda bude univerzální, takže obsáhne všechny končiny země, nebude se podobat žádné jiné lidské vládě. Slíbený král se ujme vlády nad celým světem tím, že vstoupí do srdcí lidí cestou, kterou svět dosud nepoznal: cestou úcty k Bohu, pokory a lásky. Je to nesmírný div. Syn Boží seslaný na tento svět, se tak ponížil, že každý, i ten nejposlednější z lidí bude moci mu rozumět a vstoupit do jeho království. A jsou to právě ti pokorní, lidé bez naděje, snad i vyhoštění z lidské společnosti, kdo porozumějí jeho slovům nejdříve, a kdo přijmou jeho učení. Král pokoje a míru jim otevře brány pravé

svobody, uvede je do vnitřního pokoje duše, spokojenosti a radosti, a po smrti do své říše věčného života.

II. Čtení (List sv. Pavla k Římanům 8, 9, 11-13):

Tento úryvek Pavlova dopisu navazuje na čtení z minulé neděle. Sv. Pavel pokračuje v bohoslovném výkladu svátosti křtu. Křest je symbolickým zobrazením smrti Kristovy a jeho vzkříšení. Rozhodneme-li se pro Krista, musíme v sobě uskutečnit tento požadavek smrti zla v nás a nového života v milosti. Duch svatý, jenž je původcem nového duchovního Kristova života v nás nemá neustále pomáha - spolupracujeme-li s ním - zůstávat dobrými, stále se vnitřně zlepšovat a prohlubovat život z víry. Podle Ducha sv. žijí jen ti, co hledají vůli Boží, žijí podle Desatera přikázání a podřizují ve svém jednání vše přikázání lásky k bližnímu. Není to život lehký, protože tělo a jeho vášně by nás chtěly strhnout zpět do područí hříchu a zbabít nás daru božského života. Nejsme však sami v tomto zápase. Duch svatý přebývá v nás od okamžiku našeho křtu a neustále nás nabádá, abychom neposlouchali svodům hřátě a jeho přestrojených lží, nýbrž hledali ve všem, co konáme hodnoty duchovní. V tom okamžiku se naše láska k Bohu a bližnímu přeměňují v upřímnou vděčnost a obráceně: naše vděčnost Bohu za Jeho lásku k němu nás vede ke stále účinnější a ochotnější lásce k bližnímu.

Evangelium (Matouš 11, 25-30):

Čtení z evangelia sv. Matouše nám podává zprávu o návratu apoštola z jejich prvního misijního posláni v Galileji, a o jejich rozhovoru se Spasitelem po jejich návratu. Celá tato událost nám odhaluje skutečnost o nesmírné moudrosti Boží, která se zjevila světu příchodem Kristovým. Syn Boží si vyvolil

prosté, obyčejné lidi, v očích světa téměř neschopné mluvit bez zvláštního vzdělání a udělal z nich hlasatele. Ku podivu všech, tyto prostí venkované a rybáři z Galileje, ji všude roz-sévali a zvali všechny, kdo nas-louchali jejich svědectví, aby vstoupili do Božího království. Evangelium nám k tomu praví, že „jejich slova byla potvrzena zázraky.“ Bez nich by asi bývali těžko uspěli.

S hlubokým pohnutím Kristus Pán prohlašuje, že jeho Otec si vyvolil tyto prosté nástroje k dílu spásy, aby v nich ukázal svou moc a moudrost, kterými chce spasit svět. Bůh je nevyzpytatelný ve svých plánech i v prostředcích, kterými chce svých citů dosáhnout. Jako umělec, který dokáže vytvořit mistrovské dílo i s nedokonalými nástroji, s nimiž by jiní nemohli nicého dosáhnout, Bůh použil k dokončení spásy lidí nedokonalých lidských prostředků a dějinných událostí. Ti, kdo jsou očistěni utrpením, kdou jsou prosti lidských sklonů a vášní, ale též ti, kdo jsou čistého srdce, pokorní a tiší, neznámí světu, ale zcela oddaní Bohu s neochvějnou vírou a bezměrnou důvěrou, jsou povoláni, aby byli druhými svědky a posly věčného života. A nejen apoštolové byli schopni přijmout zprávu a realitu Božího království. Všichni, kdo se odpoutali „od světa“ a složili všechnu svou naději v Boha, jsou pozváni, aby přijali „lehké jho“ Kristova učení. Jen ti nakonec porozumějí cele slovům Kristovým a zahanbí všechny, kdo spoléhají jen na sebe a na svou „chytrost“. Předmětem velké lásky boží a šťastnými členy Božího království budou jen lidé čistého srdce, čistých úmyslů, pokorného srdce, a upřímné vděčnosti za lásku Boží k nám, z níž se snaží - podle svých sil a možnosti dělat dobro všude kolem sebe, počínaje vlastní rodinou.

MÁTE ZAPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1987?

HLEDÁTE ZAMĚSTNÁNÍ?

Opatřime Vám nejlepší místo v chicagské oblasti.

Hledáte-li místo hospodyně, opatrovnice dětí, společnice či ošetřovatelky nemocných, obraťte se s plnou důvěrou na nás!

Mluvíte-li anglicky a máte-li vážné doporučení, nalezne me Vám místo, kde si můžete vydělat až \$300.00 týdně.

Volejte během dne kdykoliv na:

TRAYCEE DOMESTIC
AGENCY
4831 - 5530

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí hačovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

DOBA "BĚHEM ROKU"

15. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty ukazuješ bloudícím světu pravdy. — aby se mohli vrátit na správnou cestu. — Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství — at' odmítají, co mu odporuje, — a usilují o to, co se s ním shoduje. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 55, 10-11)

Toto praví Hospodin: Jako déšť a sníh padá s nebe a navrácí se tam, ale svažuje zem a působí, že může rodit a rašit. Ona pak obdaruje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí. Tak se stane s mým slovem, které vyšlo z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem je poslal.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řim 8, 18-23)

Bratři! Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času nejsou nic ve srovnání se slávou, která se na nás v budoucnosti zjeví.

Celé tvorstvo totiž nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobena nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který je podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení, a to k účasti na svobodě, které oslavením nabudou Boží děti. Víme přece, že celým tvorstvem jde jeden jediný vzdech a všechno tvorstvo že svírá bolest až doposud.

A není v tom samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř toužebně naříkáme a očekáváme [(zjevení našeho) a přijetí za syny], vykoupení našeho těla.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 13, 1-9)

Jednoho dne vyšel Ježíš z domu a posadit se u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď a posadil se v ní; a celý zástup stál na břehu. I mluvil k nim mnoho v podobenstvích:

"Hle, vyšel rozsévač rozsívat. Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přiléhali ptáci a sezobali je. Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. Jiná zas padla mezi trní; tráť vzrostlo a udusilo je. A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet. Kdo má uši, slyš!"

16. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Slituj se, Bože, nad námi, svými služebníky, a ve své dobrotě v nás rozmnož dary své milosti. — Dej, at' pevně víře a naději — planeme láskou a věrně vytrváme — na cestě tvých přikázání. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI (Mdr 12, 13, 16-19)

Kromě toho není Bůh, který by se o všechno staral, nemoudrý dokazovat, že nesoudíš nespravedlivě.

Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žeš pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť ukazuješ sílu jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a vedeš nás se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, moc ti stojí k ruce.

Takovým jednáním poučoval jsi svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou nádej, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řim 8, 26-27)

Bratři! Duch přichází nám na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu Duch sám se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zná přesně, co je uvnitř, ví co Duch žádá, a že jeho přimlůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 13, 24-30)

Ježíš předložil zástupcům toto podobenství: "S nebeským královstvím je to, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasej plevel do pšenice a odešel.

Když vyrostlo stéblo a nasadilo na klas, tu se ukázal i plevel. Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: 'Páne, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To učinil nepřítel.' Sluhové mu řeknou: 'Máme jít a plevel vytrhat?' On však odpoví: 'Ne, protože při trháni plevele vyrvete z kořenů i pšenici. Nechte, at' spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otěpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.' "

Zdařilý piknik v San Diegu

Odbočka ČSNRA v San Diegu uspořádala v jarní sezóně dva zdařilé podniky. Dne 1. května to byl velmi úspěšný koncert manželů Matuškových, pořádaný společně s Přáteli české a slovenské hudby. Přestože na přípravu koncertu měla odbočka velmi krátkou dobu, dostavilo se do sálu City Rights Recreations Center přes dvě stě osob, daleko více než bývají návštěvy na jiné koncerty. Poprvé se dostavili mladší krajané, přišli do emigrace nedávno. Waldemarovi Matuškoví a jeho choť Olze se dostalo vřelého přijetí a jejich umění bylo po zásluze oceněno.

Dne 7. června pořádala odbočka - letos již po šesté; svůj tradiční piknik. Patří k těm

nejzdařilejším. Dostavilo se přes 250 krajanů z nejjihnější části Kalifornie. Z Los Angeles přijela výprava tanečního krojovaného souboru Sokola Los Angeles a pěvecký kroužek žen, který nám zazpíval deset oblíbených národních písní. Jeho vystoupení - podobně jako vystoupení tanečního souboru - bylo návštěvníky pikniku nadšeně odměněno upřímným potěšením.

Odbočka ČSNRA připravuje vzpomínku na presidenta T.G. Masaryka u příležitosti padesátého výročí jeho úmrtí. Bude se konat v Del Mar 25. září a řečníkem bude Rev. Ivan Franklin z Del Mar, který je podkarpatorusinského původu. Dalším podnikem bude koncert u příležitosti výročí vzniku Československé republiky - 28. října.

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

LÉKARENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Posílám léky vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyndí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTÍ BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Independence Day Greetings
From
Jeff's Auto & Truck Repair
5501 W. 26th St.
CICERO, IL.
☎ 656-0777
COMPLETE AUTO & TRUCK REPAIR
DOMESTIC & FOREIGN

INDEPENDENCE DAY GREETINGS
From
JEDLIČKA AWNING Co.
6049 26th St.
CICERO, IL.
☎ 863-0019
CANVAS - ALUMINUM
Awnings & Canopies

Independence Day Greetings
FROM
PALACE PAINT & HARDWARE
5235 W. 25th St.
Cicero, Ill.
☎ 652-4876

Plumbing, Electric, Glass
Screens Replaced & Lock Repair

INDEPENDENCE DAY GREETINGS
Dick's Auto Transmissions &
Air Conditioning Service
6731 W. 16th St.
(1 Block East of Oak Park Ave.)
BERWYN, IL.
☎ 484-9623

10 % Senior Citizen Discount

Independence Day Greetings
FROM
LIDIA'S BOUTIQUE
2212 Central Ave.
CICERO, IL.
☎ 652-0023
Custom Dress Making
Dry Cleaning & Alterations

INDEPENDENCE DAY
GREETINGS
From
**Barb's Bow Wow Boutique
& Grooming School**
4018 Joliet Ave.
LYONS, IL.
☎ 447-0744
Grooming of All Breeds of Dogs
Small and Large

Independence Day Greetings
GOLDEN FAMILY DRUG CENTER
6601 Roosevelt Rd.
BERWYN, IL.
☎ 795-8000
Free Prescription Delivery
Insurance Prescriptions Filled
Open 365 Days a Year
James B. Maple R. PH.

Týden porobených národů (Captive Nations Week)

Hlavní vzpomínkový den bude letos

v neděli 19. července v Marquette Park, Chicago. Mše svatá se bude konat v 10:30 ráno v „Nativity Church“ 69. a Washtenaw (69th Street and 2700 West). Vzpomínkový program začne ve 12 hodin v poledne v parku na 67th Str. a California Blvd.

Výstava fotografií, map a jiných dokumentů bude v budově Daley Center (vchod z ulice) od 13. do 17. července. V nové budově státu Illinois (spodní poschodí) se bude výstava opakovat od 20. do 24. července.

V rámci vzpomínkového týdne budou též vydané odznaky, které budou na prodej na podporu organizace „Captive Nations“.

Jaroslav V. Polc:

Z dějin Turinského plátna

Nejpamátelnější veřejné ukazování Turinského plátna patrně zůstane to, k němuž došlo na sklonku devatenáctého století v roce 1898, poněvadž byl tehdy nečekaně a náhodně objeven klíč k tajemství, které Plátno skrývalo téměř po devatenáct století.

Rok 1898 byl i pro tehdy nedávno sjednocenou Itálii památný: slavilo se padesáté výročí konstituce Sardínie, která se stala základem pro zákonodárství budoucí sjednocené Itálie. Ale stejně tak jako celý svět, tak ani Itálie neprozívala klidnou dobu. Nebyla ušetřena vzpour a povstání. Aby se obrátila pozornost veřejnosti jinam a zaretušovala neradostná přítomnost a aby se nějak ukonejšila všeobecná nes-

pokojenost, mělo se uměle vytvořit ovzduší všeobecného optimismu okázalými slavnostmi a veřejnou zábavou. V bývalém a prvním hlavním městě italského království, Turině, byla uspořádána na svou dobu mohutná výstava, která měla světu představit novou Itálii jako pokojnou a pracovitou zem. Mimo výstavy bylo naplánováno i mnoho jiných světských a náboženských oslav a řada výstav. Při té příležitosti se měl také ženit korunní princ Viktor Emanuel s černohorskou princeznou Helenou - a téměř při každé svatbě následníka trůnu savojského rodu bývalo veřejně vystaveno i Turinské plátno, aby se vyhovělo náboženskému citění poddaných. Plátno bylo totiž majetkem Savojských.

Hlavní výstavu zahájil 1. května sám král Humbert I., a po několika dnech nafidil připravil vystavení Kristova pohřebního Plátna. 25. května byly tedy otevřeny tři zámky schránky, v níž se chová, zlomeny staré pečeti. Ostatek byl vyňat, rozbalen a umístěn v ozdobném rámu nad hlavním oltářem katedrály svatého Jana Křtitele.

Nový turinský arcibiskup Msgr. Agostino Richelmy sloužil nejprve mši svatou a pak vystoupil na kazatelnu. Zatímco zvláště vybraní věřící - mezi nimi i členové královské rodiny, církevní hodnostáři a významní laici mohli jako ve vytržení zírat na starobylou památku, arcibiskup, sám hluboce dojat, poněvadž i on jako mnozí z přítomných, viděl Plátno poprvé, k nim hovořil:

„Pohled'te na trvalou upomínku ukřižovaného Boha nad oltářem... pohled'te na něj vy, kteří ctíte hlubokou krásu křesťanství, vizte, jak se před našimi zraky vyplnilo starobylé proroctví. Je naším nesmírným štěstím, že zde posvátné Plátno máme... Staletí minula, změnila se tvář země, ale úcta, zdvávaná posvátnému Plátnu, nikdy neustala... Je ovšem skropeno krví... hovoří o jeho

utrpení... vyjevuje jeho rány. Pojd'te, poklekněte a modlete se! At' vám tekou z očí nezadržované proudy slz. Petr a Jan našli tuto posvátnou látku pečlivě složenou v prázdném hrobě... Prohlašuji, že v tobě, posvátné Plátno, byl zavinut největší poklad... neboť tys zahalilo božského Původce naší spásy.“

Plátno bylo vystaveno pro veřejnost osm dní. Milión lidí před ním prošlo, mnozí s hlubokým dojetím a modlitbou na rtech k Tomu, na jehož mrtvou podobu patřili. Ale už během prvního odpoledne, 25. května, mělo být poprvé v dějinách fotografováno a dosud nikdo netušil, co fotografie vyjeví.

Myšlenka zachytit Plátno na fotografickou desku nebyla vlastně nová. Vynořila se už v roce 1842, kdy se Plátno ukazovalo během oslav sňatku Viktora Emanuela II. Tehdy přišel technik Královské turinské univerzity Jesta na nápad Plátno daguerotypicky (nejstarší způsob fotografování na postříbené měděné desky; bylo možno vytvořit pouze jeden pozitiv) vyfotografovat během ukazování před turinskou katedrálou. Ačkoli stál s přístrojem na vhodném místě, přece jen nemohl přístroje použít. Slunce bylo dost jasné, ukazování trvalo jen krátce a vzduch byl zamížený a naplněný zvrženým prachem.

Zdá se, že nikoho nenapadlo Plátno fotografovat během dalšího ukazování při příležitosti sňatku Humberta I. s princeznou Markétou ve dnech 24.-27. dubna 1868, přesto že technika fotografování byla už značně pokročilá a rozšířená, že v Itálii v té době bylo už několik slavných fotografických ateliérů, například od roku 1852 působila ve Florencii i slavná firma Alinari.

K pořízení prvních skutečných fotografií Turinského plátna došlo tedy až v r. 1898. I tento první pokus měl však svou zákulisní a dodnes málo známou předehru. Ačkoliv nakonec

Plátno fotografoval advokát Seconda Pia, myšlenka se zrodila v hlavě saleziánského kněze, který byl odsunut stranou.

Don Natale Noguier de Malijay pocházel ze starobylé provencalské šlechtické rodiny. Narodil se 11. listopadu 1861 v Sisteronu a po vojenské službě v Africe vstoupil do saleziánské kongregace. Přijal ho do ní sám zakladatel a světec Don Bosco v r. 1887, krátce před smrtí. Na kněze byl vysvěcen v Turině 17. září 1891 a potom přednášel v saleziánském studentátu ve Valsalice přírodní vědy, fyziku a chemii. Tam vychoval řadu budoucích profesorů, kteří přednášeli vědy na saleziánských školách a ústavech takřka na celém světě. On sám byl nadšený fotograf a členem sdružení turinských fotografů - amatérů.

Don Noguier byl vždy přesvědčen o pravosti Plátna, ale jako vědec toužil, aby i věda pravost potvrdila. Prostřednictvím barona Manna, který byl tehdy výkonným předsedou výstavy posvátného umění a vlivnou osobností na královském dvoře, požádal krále Humberta, aby dal souhlas k fotografování. Druhý den oznámil Manno Noguierovi, že král vyjádřil nesouhlas s fotografováním Plátna, aby se nesnížila úcta a vážnost tak posvátného předmětu. Don Noguier však podotkl, že úředně pořízená fotografie by byla nejlepší zárukou proti nepěsným a tajně pořízeným fotografiím během ukazování, které by mohly být zneužity proti pravosti Plátna. Když se král dozvěděl, že Noguier je vzdělaný a všeobecně vážený řeholník, pověřil nakonec saleziány, aby Plátno fotografovali oni. Ti si pořídili na to v Miláně velkou fotografickou kameru.

Myšlenka se však rozšířila i ve sdružení fotoamatérů. Také jeden přítel Noguierův psal králi, aby dovolil fotografovat Plátno, ale jeho žádost byla zamítnuta. Psali i jiní, i sám předseda sdružení amatérů advokát Seconda Pia, který byl členem výboru výstavy posvátného umění. Žádal krále, aby směl Plátno fotografovat on. Dva dni poté, co byli pověřeni saleziáni,

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA A BERWYNU neopomeňte vyhledatí náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný sklad křišťálového skla z Československa a jiných zemí.

Také máme velký sklad české a slovenské keramiky, panenky v krojích, kukuričné panenky, granáty, gramodesky, kazety, čaje, koření atd.

Cesko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, poštou \$7.20.

Česko-anglický slovník od Poldaufa \$17.95, poštou \$19.95.

Anglicko-český slovník od Caha-Krámský, \$8.95, poštou \$10.45.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický slovník - kolektiv \$6.50, poštou \$7.75.

Angličtina pre samoukov, \$6.50, poštou \$7.75.

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50, poštou \$4.25.

Novinka: Miloš Šebor: Do třetice a pohádky pro Janu (skicy a miniatury), \$7.00, poštou \$8.25.

Kuchyňské potřeby:

Kráječ knedlíků, \$9.50, poštou \$11.50.

Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.

Velké dřevěné struhadlo na zeli, \$29.95, poštou \$34.95.

Mlýnky na maso, číslo 5 - \$28.50, poštou 33.50.

číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.00.

číslo 10 - \$34.50, poštou \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, poštou \$3.25.

Formy na kremrole, 3 kusy \$5.50, poštou \$6.50.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd., BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

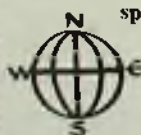
Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer. hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 5 odpoledne V neděli zavřeno.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spoléhlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, vizu, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Prestížní Barrington & Severozápadní předměstí
Příjd'te bydlet do zeleně. dýchat čerstvý zdravý vzduch, vyhněte se rušné dopravě. Pohodlné vlakové spojení.

Starck Realtors slouží severozápadu nejlépe. Mluvím též česky.
Call LIBBY 381 - 0500

král bez udání důvodu změnil rozhodnutí a světil úkol Secondo Piovu.

Současně rozhodl, aby se ustavila zvláštní podkomise při výstavě posvátného umění pro fotografování Plátna. Jejimi členy byli Manno, Pia, profesor Brielli, inženýr Pucci, profesor Gijardi, advokát Cattanei a rytíř Mellá. Podkomise měla pak králi předložit úřední žádost o dovolení.

Úředním fotografem se tedy stal Secondo Pia. Don Noguier se musel spokojit se svými tajně vzatými snímky, snímky Dona Sanny Solara a poručíka Felixe Fina. Žádný z nich sice nemohl ani velikostí ani provedením soutěžit s fotografiemi Secondo Pia, ale když se později o jejich věrohodnosti rozpoutal spor, tyto „neúřední“ fotografie potvrdily věrohodnost „úředních... Po letech se vyjádřil Don Noguier, že když poprvé spatřil jemné obrysy na Plátně, ihned ho zaujala jejich nápadná podobnost s fotografickým negativem.

Secondo Pia byl jen o šest let starší než Don Noguier. Pocházel z bohaté patricijské rodiny, a proto mohl vystudovat právo a vliv rodiny mu záhy dopomohl k vstupu do politického života v Asti. Ten jej však nijak neodlákal od chemických a fyzikálních pokusů, od vážného studia církevního umění a kultury, a od témeř mystického zanicení pro nové fotografické umění, nad nímž dosud mnozí kroutili hlavou a útrpně se usmívali. Ještě v květnu 1898, tedy krátce před fotografováním posvátného Plátna, naspal Enrico Thorez uštěpačně v turinském deníku „Gazzetta Piemontese - La Stampa“:

„Fotografie byla až dosud spíše sportem lenochů a nekřibů než nástrojem umělců a básníků, zamilovaných do poesie reality. Tento nesčetný dav diletantů, kteří neúnavně fotografují jedoucí tramvaj, pochodující vojáky, veslující sportovce, chůvy na procházkách, nemůže poskytnout nic jiného než ořepanou dokumentaci běžné skutečnosti a

omezené vyjadřovací schopnosti.“

Přestože byl Pia pohým amatérem, přece ho považovali v r. 1898 za odborníka, který dokázal plně využít dosud nedokonale fotografické techniky své doby: zabýval se vším - od fotografování až po zarámování svých záběrů. Nikdy však, jak prohlásil, své negativy neretušoval.

Když mu král Humbert dovolil fotografování posvátného Plátna, musel řešit nesnadný problém: během ukazování Plátna byly naplánovány ještě dvě krátké přestávky, kdy směl fotografování. S narychlo postaveného lešení v katedrále chtěl uskutečnit dva záběry: jeden čtrnáctiminutový a druhý dvacetiminutový. Osvětlení však bylo slabé a otisky na Plátně mdlé. Dva reflektory, které měl k dispozici, měly sílu jeden tisíc svíček, druhý devítiset padesát, a tak nemohlo být Plátno osvětleno stejnoměrně. Proto před ním umístil Pia narychlo dvě tabule mléčného skla. Silné ohloupkové lampy však sklo natolik zahřály, že už po pěti minutách popraskalo. Ten večer už se nedalo v práci pokračovat, když věřící venku bušili na dveře katedrály, aby jim otevřeli.

Podruhé se tedy Secondo Pia pokusil o fotografování Plátna v sobotu 28. května večer. Zbožná princezna Klodylda však ztížila věc tím, že dala umístit před Plátno zvláštní tabuli skla, kterou si dala zvlášť poslat ze Saint Gobain, aby silné světlo a teplota reflektorů Plátnu neuškodily. Sklo však odráželo světlo přímo do Piovovy kamery. Někdo také mezitím ukradl šrouby pro lešení. Pia byl tentokrát na vše připraven: Oddálil desky mléčného skla na jeden a půl metru před reflektory, aby nepopraskaly žářem. Přesto se nestejně osvětlení později lehce objevilo na fotografiích. Aby zabránil odrazu světla z ochranného skla princezny Klodyldy, dal celé lešení v poslední chvíli posunout dozadu o osm metrů. Pak pořídil dva záběry, jeden s čtrnáctiminutovou expozicí,

druhý s dvacetiminutovou. Na objektiv kamery připevnil nažloutlý filtr, aby vyloučil žlutý nádech Plátna.

Laboratoř pro vyvolávání si předem advokát Pia vybavil v sakristii katedrály. V posledním okamžiku však dal přednost temné komoře, kterou měl doma. Byl už na ni přivyklý. Byla noc, dešť ustal, ale bylo zima - teploměr ukazoval 11 stupňů.

Doma ponořil velkou fotografickou desku v tmavočerném osvětlení do vývojky. Když se začaly vynořovat temné obrysy negativu, byl spokojen, že nevykonával marnou práci. Pak ale, když pozvedl vyvolanou desku před oči, spatřil negativní obraz a na něm jasně postavu, která neměla rysy fotografického negativu. Zadíval se na tvář, a ta i přes zavřeně oči vypadala neuvěřitelně skutečná. Později o tomto vskutku dějinném okamžiku sám napsal:

„Byl jsem zavřen v temné komoře a soustředil jsem se zcela na svou práci. Pocítil jsem však velmi mocné vzrušení, když jsem během vyvolávání uzřel svatou Tvář, jak se vynořila tak jasně na desce, že jsem tím byl takřka omráčen.“

Na tento okamžik vzpomínal Secondo Pia celý život a neváhal jej označit za nejslavnější okamžik svého života. Ač byl přirozeně velmi zdrženlivý, přece, když o tom vyprávěl, často slzel. Neostýchal se ani dodat, že on, tak chladně odměřený člověk, se chvěl.

Zkušený Pia ovšem hned pochopil, že tu měl na negativu

***** PIKNIK U LAURICHŮ 19. července 1987

Odbočka Gen. Štefánik koná svůj výroční piknik pro své členy, jejich rodiny a přátele na krásné zahradě u jezera 1713 E. Grand Ave. Lindenhurst, Ill. Gril na opékání bude k dispozici. Studené nápoje a káva k dostání za malý poplatek. Přineste si lehátka.

Těšíme se na shledanou!

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.
Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny, narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

T. B. Hlubuček:

„Most k české vesnici zavřen“

Když jsme poprvé slyšeli populašnou zprávu z radnice města Cedar Rapids o plánech zavřít most, vedoucí z východní strany města k šestnácté aveně jihozápadní, kde je zbudována symbolická „Česká vesnice“, měli jsme obavu, že se nedá nic dělat. To se nyní uskutečnilo. Na protest Sdružení českých spolků, aby tento most byl zachráněn, dostalo se lakonické odpovědi, že „nejdou peníze“ na nákladnou opravu mostu, který pozbývá bezpečnosti k provozu. Pravda, město má několik mostů klenutých se přes řeku Cedar, ale ten na šestnácté aveně sloužil bezmála jedno sto let a byl důležitou spojkou obou stran města a hlavně s venkovem. Wilsonovy jateční podniky se spoléhaly na dopravu dobytka tímto směrem. I když je pravdou, že k České vesnici je možno dostat se ze všech částí města, ale ne tak příhodnou cestou. Netřeba podotýkat, že zavřením mostu utrpěla Česká vesnice velkou ránu z které se hned tak neprobere. Městská správa vysvětluje nedostatek peněz ke všem pracím a podnikem, za které si bere zodpovědnost. Mezitím Česká vesnice s dohledem spolku „Czech Heritage“ - se bude muset přizpůsobit jak nejlépe to půjde a spoléhat se na to, že návštěvníci vesnice si najdou jinou příhodnou cestu k nákupu při návštěvě Českého muzea a ostatních přitažlivostí, včetně programů, které jsou tam čas od času pořádány.

Mezitím na televizi bylo oznámeno, že Amerika ztrácí každým týdnem mnoho důležitých mostů pro stejný nedostatek fondů. Prý by si to vyžádalo přes bilion dolarů uvesti všechny mosty do bezpečného stavu k provozu. Bylo poukázáno na to, že mnohem rychleji se nové mosty stavěly, ale nebylo pamatováno na jejich údržbu, a teď se na to musí doplácat. Pisatel pamatuje uzavřený most od roku 1920, kdy poprvé přijel do Ameriky a zvolil si město Cedar Rapids za svůj nový domov. Tehdy to byla skutečně česká avena s českými obchody po obou stranách a česká řeč byla slyšet po celé ulici, a v obchodech byl česky mluvící personál připraven k obsluze zákazníku. Pro sousední vesnice jako Ely, Swisher, Solon a mnoho jiných, návštěva šestnácté aveny znamenala návštěvu „velkého města“.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

Jarní koncert v New Yorku

31. května uspořádala místní skupina SVU v New Yorku *Jarní koncert* v Bohemian Hall v Astorii, N.Y. Účinkovali: Zdeněk Prouza, violoncello, Stanislav Kotyza, bariton, Jana Kašparová, klavír a pěvecký sbor „Velehrad“, řízený Miroslavem Lebedou. Všichni umělci, Z. Prouza, S. Kotyza, J. Kašparová a M. Lebeda jsou absolventi pražské konservatoře a Akademie muzických umění a mají za sebou bohatou a velmi úspěšnou uměleckou dráhu. Miroslav Lebeda byl též dlouholetým sbormistrem Pěveckého sdružení severočeských učitelů a učitelek a je hudebním skladatelem. Z jeho skladeb byly provedeny mimo jiné *Klavírní koncert* (pražský symfonický orchestr FOK) a *opera Št'astné manželství* (divadlo DIK v Praze).

Jarní koncert měl vysokou uměleckou úroveň a velký úspěch. J. Kašparová zahrála brilantně *Shcerzo cis-moll* od F. Chopina. Z. Prouza violoncellové skladby *Balada* a *Serenada* od Josefa Suka; v druhé části koncertu pak „Klid lesa“ a „Rondo“ od A. Dvořáka. Jeho přednes byl vynikající. S. Kotyza zazpíval árii Rigolleta z Verdiho opery *Rigolletto* s jeho známou hlasovou silou, zvůčností a melodičností. K uctění památky nedávno zemřelého člena pěveckého sboru Ing. Pavla Blaho zazpíval Kotyza jednu z jeho oblíbených národních písní.

26. členný pěvecký sbor „Velehrad“ zahájil koncert úvodním sborem „Proč bychom se netěšili“ ze Smetanovy *Prodané nevěsty*, a pak přednesl náročnou, ale krásnou skladbu od Vítěslava Nováka „Ranoša“ - baladu pro sbor a klavír na slova lidové poesie moravské. Na klavír doprovázela J. Kašparová. V druhé části koncertu zazpíval sbor lidové písně v úpravě Miroslava Lebedy: *Ukolébavka* (irská), *Tamburin* (francouzská). Jenom ty mě má panenko (česká), Anička -

Pěvecký sbor „Velehrad“ v New Yorku.

dušička (slovenská) a Tancuj, tancuj (moravská). Zaslouhou dirigenta M. Lebedy, jak to zdůraznil ve svém děkovném závěrečném projevu předseda místní skupiny SVU Dr. V. Dostál, pěvecký sbor „Velehrad“ dosáhl profesionální úrovně, což se také na koncertě ukázalo a bylo oceněno nadšeným potleskem početných posluchačů. - (My v redakci H.N. upřímně blahopřejeme.)

B.B.
***

Životní skizy našich newyorských umělců

Jana Kašparová absolvovala konservatoř a Akademii muzických umění v Praze a byla žačkou profesora Františka Maxiana. Na pozvání vídeňského koncertního pianisty Badury Skody přijela na hudební festival v Peruggi do Itálie a zůstala v zahraničí. Hrála koncertně v Římě, ve Vídni, Zurychu a ve Spojených státech v New Yorku, Washingtonu a jiných městech.

Stanislav Kotyza je absolventem pražské konservatoře, kde studoval sólový zpěv a lesní roh. Byl členem opery v Plzni a hostoval v operách v Praze, Brně, Bratislavě a pak v Moskvě, v Rio de Janeiro a v Buenos Aires.

Zdeněk Prouza absolvoval konservatoř a Akademii muzických umění v Praze. Studoval pak hudbu v Sieně v Itálii a ve Vídni. Byl vedoucím čelistou v československém komorním orches-

tru, pak členem vídeňského a mnichovského komorního orchestru. Sólově koncertoval též v Itálii, Belgii a Západním Německu. V současné době je koncertním mistrem orchestru Julia Grossmana a symfonického orchestru NORWALK v Connecticutu.

Miroslav Lebeda, absolvent pražské konservatoře (dirigování) a Akademie muzických umění (komposice). Působil jako dirigent divadla v Ostravě, Plzni a Severočeské filharmonie v Teplicích. Byl rovněž dlouholetým sbormistrem Pěveckého sdružení severočeských učitelů a učitelek.

Hlasy pěveckého sboru „Velehrad“ v New Yorku:

Soprán:

Marta Bláhová, Růžena Bunžová, Alena Homoláčková, Růžena Kankrlíková, Jiřina Lebedová, Helena Otýpková, Monika Slívová, Helena Stachová.

Alt:

Marie Jelínková, Věra Křenková, Hedvika Krátká, Vlasta Krupková, Zdenka Paličková, Květa Tenklová.

Tenor:

Oldřich Benáček, Bohumír Bunža, Zdeněk Homoláček, Pavel Janata, Antonín Štěpán, Rudolf Weiss.

Bas:

Ota Bláha, Karel Hruza, Vladimír Korec, Petr Quiquerez, Josef Šustr.

Vladimír Kříž:

Léta s Waldemarem

Na počátku šedesátých let se v Československu objevila nová hvězda pěveckého nebe, která se začala rychle prosazovat a získávat množství příznivců. A zpěvumilovné občanstvo se v té době začalo dělit na dva tábory - přívržence Karla Gotta a Waldemara Matušky. Sympatický Waldemar, vousatý mládenec s kytarou si brzy získal přízeň všech. Byl přirozený, nic nepřehrával, nedělal pózy. A tak se stal idolem tehdejších kluků a dívek, kterým zpíval ze srdce o kovbojích a námořnících, o láskách, o touze po vzdálených zemích. Ale také prosté lidové písničky, které v jeho podání dostávaly drsný i něžný tón, v němž bylo vychutnávání života s jeho radostmi i bolestmi - písně, které zněly jako dávná pohlazení.

Waldemar Matuška se brzy objevil i ve filmu - hrál a zpíval v roli vojáka ve smutné komedii „Kdyby tisíc klarinetů“, v níž se zbraně vojáku jedné posádky náhle na jediný den promění v hudební nástroje. Zahrál si roli zpívajícího lupiče spolu s Oldřichem Novým ve filmu „Fatóm Moriswilu“, zpíval Hašlerovy písničky v barevné ódě na Prahu „Ta naše písnička česká...“ - A samozřejmě k tomu nesčetná vystoupení v televizi i na koncertech po celé republice i v zahraničí... Ale to už se mezitím na pultech prodejen knih objevila knížka „To všechno odnes čas“, v níž Waldemar Matuška popisuje své začátky, a později i druhá kniha s nádhernými líčeními zpěvákových zážitků na cestách světem.

Zvykli jsme si na to, že jeho hlas se stal stálou součástí české kultury, že nám doma přinášel radost a potěšení. Když jsem v roce 1984 odcházel z Československa, vezl jsem s sebou na kazetách nahrávky jeho písní.

Slyšeli jsme pak jeho hlas i z československého rozhlasu při pobytu v Rakousku při čekání

na odlet do Ameriky. A bylo nám jasné - pokud nám z československé kultury bude na vzdáleném kontinentu něco chybět, bude to právě tento zpěvák. Ale Waldemar Matuška, který nás nikdy nezradil, jako by i tentokrát chtěl zůstat s námi. S překvapením jsme se dozvěděli, že z významných představitelů naší kultury právě on se nyní odváží dát naplno režimu doma najevo, co si o něm myslí. Povědět pravdu o tom, že nelze žít v nesvobodě a zvůli.

Svým rozhodnutím k odchodu a životu mezi námi ve svobodném světě dal políček systému, který upírá lidem právo k cestování, svobodnému projevu, opozici. Až z jeho úst jsme se nyní naplno dozvěděli, jak i on sám byl sledován, udáván, jak cenzurovali jeho projevy při koncertech, jeho písničky.

Kdysi, ještě v Jihlavě v Československu, jsem byl na jeho koncertu. A nyní jsem měl opět po letech příležitost setkat se s ním v sále divadla v Redwood City v Kalifornii nedaleko San Francisca, kde nám mohl svobodně zpívat a vyprávět. A naši krajané, za kterými přišel se srdcem dokořán, ho nezklamali. Sál, který byl naplněn téměř pěti sty diváky, bouřlivě přivítal oblíbeného zpěváka i jeho ženu Olgu Blechovou. Byl opět mezi svými, mezi lidmi, kteří ho mají rádi a živě reagovali na jeho povídání, vtípy i písničky.

Koncert v Redwood City a jistě i ostatní koncerty celého turné, které během jara a počátkem léta absolvovali manželé Matuškoví po celých Spojených státech a Kanadě, byl úspěšný. Věřím, že i všude jinde přivítali krajané „svého“ Waldemara tak hezky, jako u nás v Kalifornii. Co na tom, že ho nenávistný zaslíbený režim v Československu zbavil titulu „zasloužilý umělec“?! Vždyť pro nás všechny tady v exilu i pro většinu našich doma je už dávno Waldemar Matuška umělcem národním. A jistě už zůstane s námi, jak sám říká „na věky věků“.

První koncertní turné Waldemara Matušky a jeho ženy Olgy Blechové po jejich odchodu z Československa skončilo. A co připravují do budoucna? Máme se na co těšit. Jak mi prozradili, rádi by zpívali některé trampské písně skladatele Eduarda Ingrise (autora námé „Niagary“, který žije v South Lake Tahoe v Kalifornii), chtějí nazpívat další gramodesku, kazetu, natočit videokazetu se svým vystoupením. A jistě se budeme moci těšit i na další koncerty, které pro nás připraví.

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.

Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

O povinnosti bránit se proti bezpráví

(Pokračování ze str. 1)

před tím. Jde-li však o to, aby lidé nabýli přesvědčení, je výsledek záporný; to by dnes mělo být jasné.

Bez morální základny, bez přesvědčení, které by nebylo pouze věci oportunistu, okolností a očekávaných výhod, nemůže fungovat ani scheznamenitější technicky vybavená společnost. Morálka tu však není k tomu, aby společnost fungovala, nýbrž prostě proto, že člověk je člověkem. A nikoliv člověk je to, kdo podle svých potřeb, přání a tendencí svévolně vymezuje, co je morálka, nýbrž morálka sama člověka definuje. Proto věříme, že je načase, aby tyto věci byly jednoduché, ale bolestnou zkušeností desetiletí ověřené teze, jejichž obsah každý nějak pocítil, pronikly v jasné formě do vědomí všech. Proč právě teď?

Zdá se mi, že sám pojem „paktu o lidských právech“ v sobě zahrnuje, že se i státy a společenské formace jako celek podřizují suverénitě mravního citu. Že uznávají nad sebou cosi nepodmíněného, co je pro ně samy závazné, nedotknutelné a nenapadnutelné, že svými vlastními silami nastolují a zajišťují právní normy, a že chtějí k tomuto účelu přispívat a sloužit mu. Toto přesvědčení žije i v jednotlivcích jako základ při plnění jejich povinností v soukromém, pracovním a veřejném životě. Jenom v souhlasu s tím existuje skutečná záruka, že lidé nebudou jednat pouze kvůli výhodám anebo ze strachu, ale volně, spontánně a odpovědně.

Tomuto přesvědčení dává Charta 77 výraz: dává na vědomí radost občanů z toho, že se jejich stát svým podpisem, který potvrzuje lidská a sociální práva a dělá z nich pozitivní zákon, přihlásil k vyšší mravnostní bázi všeho politického; dává zároveň na vědomí svou vůli aktivně přispívat k tomu, aby se principy, proklamované v těchto aktech, realizovaly a postupně veřejně naplnily. Signatáři Charty 77 věří, že význam těchto paktů daleko přesahuje běžné mezinárodní dohody, které jsou věcí státního, moci přiměřeného oportunistu, a to proto, že tyto pakty zasahují do nepodmíněné duchovní sféry. Jen to a nic jiného je pro signatáře důvodem a podnětem k výroku, že rozumějí, o co jde, a že se k tomu přidávají svou iniciativou.

Vymezený vztah mezi mravnostní a společensko - politickou sférou jasně ukazuje, že u

Charty 77 nemůže jít o žádný politický akt v užším smyslu, o nížádnou konkurenci a zásah do sféry politické moci, ať už je čistě osobně - mravní a závazky, které z ní vyvěrají, mají též charakter. Signatáři si jsou však vědomi, že už před 180 lety se pomocí přesného členění pojmů osvětlilo, že všechny mravní povinnosti spočívají v tom, co může být nazváno povinnostmi člověka k sobě samému, povinnostmi, které v sobě zahrnují i nutnost bránit se proti každému utrpenému bezpráví.

To znamená, že signatáři nejednají ze soukromého zájmu, ale z pouhé povinnosti, z příkazu, který stojí výše než politické závazky a politická práva, který však s nimi nemůže být v úplném souladu, neboť tento příkaz představuje pravou základnu jejich smýšlení. Signatáři Charty 77 si nedělají nárok ani na politické funkce ani na zvláštní práva; nechtějí být žádnou morální autoritou, žádným „svědomím společnosti“, nepovyšují se nad nikoho a nikoho neodsuzují; jejich usilování směřuje pouze k tomu, aby zachovali při životě a čistotě vědomí, že taková nějaká vyšší autorita existuje, a že jednotlivci jsou jí povinni svým svědomím a státy svými podpisy pod důležitými mezinárodními pakty; povinni nikoliv pouze oportunně, tedy podle pravidel politických výhod, nýbrž i tak, že jejich podpisy pod těmito pakty znamenají, že politika je podřízena právu a nikoliv právo politice.

Povinnost bránit se proti bezpráví a možnost kdykoliv o utrpeném bezpráví informovat znamená, že tato možnost nepřekročí rámec povinnosti jednotlivce vůči sobě samému. Že nevyústí v pomlouvání jednotlivce či společnosti; to je jednoduchý důsledek tohoto stanoviska. Je důležité si uvědomit, že k tomu, aby se člověk angažoval za povinnosti k sobě samému i k jiným, nepotřebuje vytvářet žádnou organizaci, neboť tu z člověka nemluví nic jiného než v každém jednotlivci přítomná ucta před člověkem o sobě a oním smyslem pro obecné dobro, který dělá člověka člověkem.

Proto se žádný jednotlivce, který vskutku trpí bezprávím, nemá cítit osamělý, vydaný převaze okolností, dokud zůstane věren povinnosti nevzdávat sám sebe, povinnosti tedy, která je zároveň povinností ke společnosti, k níž člověk náleží. Účelem Charty 77 je tedy spontánní, všech vnějších závazků prostá solidarita všech lidí, kteří porozuměli, jaký význam má

mravní smýšlení pro reálnou společnost a pro její normální funkci.

Pokládáme proto epochu, v níž bylo možno pakty o lidských právech podepsat, za novou etapu historického procesu: za etapu jejíž význam je nezměrný; znamená totiž obrat ve vědomí lidí, v jejich chování k sobě samým i bližním; neboť o to jde, že pohnutky k jednání už nespočívají výhradně v oblasti výhod a strachu, ale v úctě k tomu, co je v člověku vyššího, v porozumění pro povinnost, pro obecné dobro a pro nutnost vzít na sebe v tomto smyslu neporozumění i jisté riziko. V Praze 21. ledna 1977

JAN PATOČKA

Před deseti lety - jen několik měsíců po vyhlášení Charty - zemřel také jeden z jejich spoluvůdců a první její mluvčí, profesor Jan Patočka. Filosof světového rozhledu a formátu, jeden z těch, jimiž duch národa dosahuje svých nejvyšších kvalit. Roman Jakobson o něm prohlásil, že patřil k trojici českých filosofů světového významu a neobyčejně morální síly a čistoty: Jan Amos Komenský, Tomáš Garrigue Masaryk a Jan Patočka; duchové vpravdě světoví a přitom plně oddaní práci a službě pro svůj národ. To zařízení je oprávněné. Neboť stejně tak jako oba velcí předchůdci, jejichž dílu se sám kriticky věnoval a z něhož mnohé čerpal, vycházel Patočka z univerzálních pozic lidství, aby hloubkou a originalitou svého myšlení, hledajícího smysl světa a místo a úkol člověka v něm, došel ke konkrétnímu programu a činu pro svůj národ.

Letos 1. června by mu bylo „80“.

Narodil se v Trutnově jako třetí syn klasického filologa Josefa Patočky. Jeho matka byla před sňatkem členkou plzeňské opery. Odtud Janův zájem od malíčka o klasickou filologii a umění.

Po absolvování gymnasia se stává posluchačem romanistiky, slavistiky a filosofie na Karlově universitě, kde (na filosofické fakultě) na něho zapůsobil Emanuel Rádl.

V letech 1928-29 je jako stipendista na pařížské Sorboně a r. 1932-33 v Berlíně a posléze ve Freiburgu, kde byl žákem Heideggrovým a skrze něho i žákem Husserlovým (rodákem z Prostějova), zakladatelem t.zv. „fenomenologické školy.“

Po návratu do Prahy se stává sekretářem právě založeného „Pražského filosofického kroužku“ a odpovědným redaktorem filosofického časopisu

„Česká mysl“.

V r. 1938, tak osudným pro naše země se zamýšlí nad úkolem filosofie v kritické situaci národa. V článku: „Myšlenka vzdělanosti a její dnešní aktuálnost“ vyznívá apelem věrnosti nejlepšími národními kulturními a myslitelskými tradicím. Za okupace byl Pražský filosofický kroužek rozpuštěn a on sám nasazen na práce.

R. 1945 se vrací k filosofii. Jako docent filosofické fakulty přednáší metodiku a dějiny filosofie. Brzy po komunistickém puči je Patočka z fakulty odstraněn. Po tvrdé éře stalinské (kdy mohl jen pracovat v knihovně) r. 1958 přechází na Filosofický ústav ČSAV, ovšem jen jako knihovník.

V době „Pražského jara“ se mu konečně dostalo řádné profesury na Pražské filosofické fakultě. Bylo to ovšem jen krátké intermezzo. Po okupaci 1968 zasáhla ho opět perzekuce. V r. 1972 byl předčasně penzionován, a tak byl prakticky vyřazen z dalšího filosofického působení.

Byl však vyhledáván mládeží a učil filosofii v malých privátních kroužcích většinou ve svém vlastním bytě. Známe jsou z této doby přednášky na téma: „Může filosofie zaniknout?“

Tehdy se Patočka znovu vrací k tématu „o smyslu našich dějin“ a k studiu Masaryka (jeho studii vydala edice Petlice). V těžkých pro národ chvílích si uvědomil, že nadešla chvíle, kdy filosof se musí angažovat i jako občan. V dopise k vánocům - r. 1976 napsal svému zahraničnímu příteli: „V posledních letech jsem se také poněkud exponoval pro ohrožené lidi a v nepopulárních záležitostech. Také jsem se velmi horlivě zaujal pro záležitost lidských práv, neboť

nyní byla ratifikována mezinárodní smlouva o lidských právech a uveřejněna ve Sbírce zákonů a nařízení, což podle mého názoru by mělo mít některé následky.“

A brzy na to se objevuje Charta 77 jako důsledek ohodnocení některých občanů „nežít se lízí“. Patočka patří k prvním uskutečňovatelům toho programu. Stává se prvním mluvčím Charty 77 a vysvětluje její cíle. 8. března 1977, necelý týden před svou smrtí, urychlenou výslechy Státní bezpečnosti - napsal:

„Žádná poddajnost zatím nevedla ke zlepšení, nýbrž jen k zhoršení situace. Čím větší strach a servilnost, tím více si mocní troufají, troufají a budou troufat. Není žádný prostředek, jak zmenšit jejich tlak, než, jsou-li znejistěni, vidí-li, že nespravedlnost a diskriminace nejsou zapominány, že se nad tím vším voda nezavírá... to vyzývá k chování za všech okolností důstojnému, neustrašenému, pravdivému, které imponuje prostě tím, jak se odráží od oficiálního“...

Brzy po tom, co napsal tato hrdinná slova a po setkání s holandským zahraničním ministrem van der Stoeltem byl Patočka zadržen Státní bezpečností, a po jedenáctihodinovém výslechu dopraven do nemocnice, kde 13. března 1977 zemřel.

Letos v březnu tomu bylo 10 let, co zemřel, ale jeho slova platí dál - budou čtena a oceněna, stejně jako jeho hrdinný postoj k dnešnímu zlu.

(Přetištěno z Londýnských Listů - červen 87)

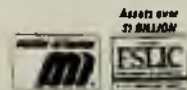
Prosíme

oznamte nám včas změnu své adresy

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Maranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300
LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1081

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Panama City. — Ve dnech 9.-11. června došlo na ulicích hlavního města Panamy k boulivým demonstracím proti vrchnímu veliteli branné moci a ve skutečnosti diktátoru Panamy - generálu Manuel Noriegovi, jichž se nejdříve zúčastnili jen univerzitní studenti; teprve později se k nim přidaly i jiné skupiny obyvatelstva. Na ulicích byly stavěny barikády, auta podpalována a demonstranti skandovali: „Noriega je vrah! Vojenská diktatura musí skončit!“ - Došlo k mnohým srážkám mezi policií a demonstranty. Předtím se totiž rozšířila zvěst, že prý Noriega s pomocí US generála Wallace Nuttinga a CIA dal v roce 1981 umístit bombu do letadla, ve kterém letěl tehdejší populární levicový panamský diktátor Omar Torrijos; tato bomba pak explodovala a Torrijos byl zabit. Noriega prý rovněž rozkázal zavraždit jednoho opozičního vůdce a při prezidentských volbách v roce 1984 dal zfalšovat výsledky. Noriega popřel všechna tato obvinění. Panamský prezident Eric Arturo Delvalle obvinil Spojené státy, že prý podporují opozici proti jeho vládě. Protože pak jeden opoziční vůdce vyzval Panamec k povstání proti Noriegovi, byl 11. června v Panamě vyhlášen výjimečný stav. US státní departement ve svém prohlášení volal po zavedení plné demokracie v Panamě a po rychlém skoncování výjimečného stavu.

● ● ●
Seul. — V jihokorejském hlavním městě a ve 21 jiných městech Jižní Koreje došlo ve dnech 11. a 12. června k pouličním demonstracím proti umírněně diktátorskému prezidentu Chun Doo Hwan-ovi, protože jmenoval svým nástupcem svého přítele a stoupence Roh Tae Woo, aby byl v příštím roce sborem elektorů zvolen prezidentem země. Elektroři jsou vesměs věrnými přívrženci režimu presidenta Chuna. Demonstranti, volající po demokratických volbách v Jižní Koreji, založili požáry v 16 vládních budovách a ve 23 policejních autech. Policie jich zatkla 2.392 v Seulu, 1.439 v jiných městech. Asi 500 studentů se zabarikádovalo v katolické katedrále v Seulu; tuto svou

protestní akci pak skončili 14. června. Církev ve svých prohlášeních požaduje také zavedení demokratického řádu v Jižní Koreji. Dnes už mladá generace Jihokorejci zapomněla na to, že kdyby tam nebyl býval po Korejské válce generál Sygman Rhee zavedl diktaturu, severokorejští komunisté by bývali Jižní Koreju dávno rozvrátili a dnes by tam nebyla hospodářská prosperita, již se Jihokorejci už po několik let všeobecně těší.

● ● ●
Bangui. — Jean Bedel Bokassa, 66-letý, bývalý císař Bokassa I., byl 12. června ve Středoafrické republice odsouzen k smrti kvůli vraždám, bezdůvodnému zatýkání členů politické opozice a zpronevěře veřejných peněz. Bokassa za své 14-leté vlády se stal světoznámým svou krutostí vůči svým poddaným, kteří projeví neshodu s jeho činy či rozhodnutími. Čeká se, že nynější prezident André Kolingba přemění tento jeho trest v doživotní žalář.

● ● ●
Bejrút. — Dne 18. června byl v muslimském západním Bejrútu unesen US žurnalista arabského původu, specialista v arabských záležitostech, 36-letý Charles Glass z Los Angeles. Spolu s ním byl také unesen syn libanonského ministra obrany Ali Osseira, který se tomuto únosu pokoušel zabránit. Únos provedlo 14 ozbrojených teroristů, patrně z pro-iránské teroristické skupiny Hezbollah, kteří přijeli ve čtyřech autech. - Toto byl první únos cizince v západním Bejrútu od února 1987, kdy tam syrská armáda začala zavádět pořádek. V Bejrútu zůstává v rukou muslimských pro-iránských únosců asi 24 cizinců, z čehož je 9 Američanů. Ve Washingtoně Státní departement prohlásil, že USA v žádném případě nebudou s teroristy vyjednávat.

● ● ●
Jeruzalém. — V listopadu 1986 delegace 29 Izraelitů levicového zaměření se v Costinesti v Rumunsku setkala s 32 delegáty PLO; obě delegace spolu pak po dvě hodiny jednaly o tom, jak skončit násilí mezi Židy a Araby a zahájit dialog míru mezi Izraelem a PLO. Nyní 4 z těchto Izraelitů budou souzeni, pro-

LETEM

SVĚTEM

tože prý přestoupili protiteroristický zákon, zakazující izraelským občanům styky s palestinskými teroristy PLO, usilujícími o zničení Izraele. Mohou být odsouzeni ke třem rokům vězení a k pokutě 5.000 dolarů. Jejich právní obrana prý bude tvrdit, že izraelský zákon zakazuje pouze takový styk s teroristy, kterým by byla ohrožena státní bezpečnost Izraele, a nikoliv styky mající za cíl skončení násilí a zahájení vyjednávání o míru. - Dne 14. června 1987 se 22 izraelských levicových aktivistů vrátilo ze schůze s delegací PLO, která se konala v Budapešti v Maďarsku. Na této schůzi organizace PLO vyslovila ochotu uznat stát Izrael a zřít se násilí v případě, že Izrael učiní podobně vůči PLO. Obě delegace vyslovily svůj souhlas s existencí židovského státu a s utvořením sousedního palestinského státu. Charlie Biton, komunistický člen izraelského parlamentu Knesset, který byl vedoucím skupiny Izraelitů na schůzi v Budapešti, byl pak zadržen a vyslýchán policií, která se snažila zjistit, zda jeho skupina se rovněž provinila proti izraelskému protiteroristickému zákonu. V kladém případě by pak poslanec Biton byl také soudně stíhán. - Protiteroristický zákon byl v Izraeli původně zaveden už v roce 1948 po založení židovského státu. Prvním cílem tohoto zákona bylo dosáhnout rozpuštění izraelské pravice teroristické organizace „Stern“, jejímž vůdcem byl Yitzhak Shamir, nynější ministrský předseda Izraele. Vloni Peresova Strana práce chtěla prosadit v Izraeli zákon proti rasismu. Shamirova strana Likud však toto úsilí zmařila, a proto byl promulgován pouze nový protiteroristický zákon, zakazující izraelským občanům styky s PLO.

● ● ●
Řím. — V předčasných italských volbách do parlamentu, konaných 15. června, kterými se měla skončit italská vládní krize, voliči svými hlasy vyslovili plnou důvěru svým stranám, takže výsledky těchto voleb se mnoho neliší od výsledků předposledních voleb v roce 1983. Křesťanští demokraté a socialisté poněkud postoupili, komunisté ztratili důvěru několika tisíc voličů, ale přesto zůstávají druhou největší politickou stranou Itálie. V poslanecké sněmovně křesťanští demokraté obdrželi 34,3 % hlasů, socialisté 14,3 % a

komunisté 28,3 % hlasů. Nyní bude nutno utvořit novou vládní koalici, ve které - jako v poslední vládní koalici - budou opět zastoupeni křesťanští demokraté, socialisté a tři menší strany, mající podobný politický program: republikáni, sociální demokraté a liberálové. Političtí analytisté vesměs uznávají, že sestavení této nové vládní koalice bude velmi nesnadné a asi si vyžádá delšího času. Ovšem, i bez vlády - život v slunné Itálii plyne dál...!

● ● ●
Hongkong. — Britská kolonie Hongkong s dnešními 5,6 milionu obyvatel má přejít v roce 1997 pod svrchovanost komunistické Číny. Pekingská vláda slíbila tomuto území, velmi prosperujícímu ve svém systému kapitalistické ekonomie, že si bude moci svůj systém podržet i pod správou Pekingů dalších 50. možná i 100 let. Čína pak prý bude „jednou zemí s dvěma ekonomickými systémy“. Doposud ekonomie a podnikatelská elita - čínská i mezinárodní - si v Hongkongu uchovávala svůj optimismus a důvěru v budoucnost. Podnikání, obchod i finanční ústavy tam kvetou, výdělky se hromadí, domácí i cizí podniky prosperují, restaurace a luxusní hotely jsou stále plné a obyvatelstvo žije ve zřejmém blahobytu. V posledních měsících - zvláště od potlačení studentských protestů na pekingské universitě - se však začínají ozývat skeptické hlasy o tom, zda Peking své sliby skutečně dodrží a - v každém případě - jaký obsah dají pekingské komunisté svému ujištění, že Hongkong bude v rámci Číny tvořit autonomní celek. Tento skepticismus podnikatelského a finančního světa v Hongkongu byl pak ještě více posílen novou kampaní, zahájenou najednou v Číně proti „kapitalistickému liberalizmu“, „omezením kapitalistických metod“, zavedených před dvěma roky do řízené čínské ekonomie, a neúspěchem pokusů o zřízení v Číně „zvláštních ekonomických zón“. Kromě toho v těchto dnech vláda v Pekingů vyslovila své úplné veto proti snahám, zavést v Hongkongu, dříve než přejde pod čínskou svrchovanost, parlamentní demokratické zřízení. Mezi obyvateli této kolonie byla totiž rozšířena „zelená knížka“ o tom, jaké politické reformy by tam bylo potřeba provést. Zejména se tam doporučuje

svobodně zvolený parlament. Až dosud Anglie vždycky jmenovala vrchní správce této své kolonie přímo a lidové zastoupení bylo v tomto autokratickém systému jen nepatrné. Správu Hongkongu zajišťuje „výkonná rada“, v jejímž čele je guvernér, jmenovaný Londýnem. Její členové sestávají z 6 funkcionářů a 11 zástupců profesorního a ekonomického světa, jmenovaných guvernérem. Dále tam je „zákonodárná rada“, jejímž předsedou je guvernér; sestává z 56 členů, z nichž 32 je jmenováno guvernérem, 12 zastupuje profesionální svět a 12 je jmenováno sborem elektorů, zvolených při svobodných volbách. Rudá Čína dala hlasitě najevo, že si nepřeje v Hongkongu zavedení demokratického systému.

V jeho dosavadním vládním systému nemá být nic změněno: v této věci Čína pouze nahradí Anglii a bude Hongkongu jmenovat guvernéra. Peking tedy dal ujištění na poli ekonomickém, nikoliv však politickém, kde chce rozhodovat sám a po svém. Komunističtí vládcí v Pekingů prohlásili, že neuznají žádné demokratické změny, zavedené v Hongkongu v důsledku současné čtyřměsíční kampaně, zahájené rozdáním „zelené knížky“; Peking prý zruší každé rozhodnutí, které mu nebude vyhovovat, jakmile Hongkong přejde pod čínskou svrchovanost. - Finanční, podnikatelské a obchodní kruhy v Hongkongu jsou proto chování Pekingu nyní velmi znepokojeny a zklamány. Říkají, že ve skutečnosti situace nebude stejná jako je nyní pod Anglií. I když Britové v Hongkongu vládnou autokraticky, jsou demokratičtí a tak se ve skutečnosti Hongkong těší všem moderním svobodám. Pod komunistickou diktaturou to však bude zcela jiné. Proto mnozí členové vzdělaných středních sociálních vrstev, zejména elity světa finančního a ekonomického, procházejí „krizí důvěry“ a začínají přemýšlet na emigraci. V pěti posledních letech asi 100.000 osob v Hongkongu si opatřilo emigrační víza. V posledních měsících pak počet žádostí o emigrační víza do Kanady a Austrálie vzrostl o 25 % a podle průzkumu mínění asi 17 % celkového obyvatelstva Hongkongu vážně pomýšlí na odchod do ciziny. Anglii bude v první řadě záležet na tom, aby si

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

s komunistickou Čínou uchovala dobré vztahy; proto se v Hongkongu až do konce svého mandátu bude snažit svědomitě plnit své správní zodpovědnosti, avšak nebude moci nic podniknout pro zajištění demokratických práv tamních obyvatel za čínské svrchovanosti.

● ● ●
Ottawa. — Jednou z předních charakteristik politického vývoje v současné Kanadě jsou vztahy mezi dvěma kanadskými národnostmi - anglickou a francouzskou. Protože francouzsky mluvící Quebecčané se cítili odtrženi do pozadí dominantní anglickou většinou kanadského obyvatelstva, vzniklo tam silné hnutí - (pod vedením charismatického ministerského předsedy Quebecu René Levesque) - požadující autonomii a prakticky nezávislost této provincie od anglicky mluvící Kanady, při zachování jakési volné a čisté vnější jednoty země. Tento směr obdržel kdysi povzbuzení ve vých separatistických snahách i od francouzského presidenta Charles De Gaulla, který při návštěvě Quebecu u příležitosti mezinárodní výstavy v r. 1967 pronesl památná slova: „Ať žije svobodný Quebec!“

Při referendu v r. 1980 však quebecští voliči zamítli poměrem 3:2 jakoukoliv možnost recese svého území od ostatní Kanady. Dne 3. června 1987 pak bylo možná dosaženo vyřešení vztahu mezi oběma kanadskými národnostmi: po 19-hodinových debatách kanadský ministerský předseda Brian Mulroney a 10 předsedů vlád kanadských provincií podepsali společně návrh na ústavní doplněk, kterým se uznává, že Quebec tvoří v Kanadě „zvláštní společnost - distinct society“. Quebec si bude moci podržet svůj francouzský jazyk a svou vlastní kulturní tradici. Podobný požadavek vyslovil René Levesque v roce 1985, když opouštěl politickou scénu; předtím si uvědomil, že Quebec nebude moci dosáhnout své naprosté nezávislosti od anglicky mluvící Kanady. Tehdy proto pouze žádal, aby ostatní provincie uznaly „zvláštní povahu quebeckého lidu“. Toto rozhodnutí ministerských předsedů však ještě budou muset schválit zákonodárny všech kanadských provincií. Zdá se sice pravděpodobné, že bude schváleno, avšak čeká se, že diskuse o celé věci mezi zákonodárci budou velmi dlouhé a živé. Vášnivým odpůrcem jakéhokoliv udělování zvláštního statutu provincií Quebecu je bývalý ministerský předseda Kanady Peirre Elliott Trudeau, který se obává, že ús-

třední vláda Kanady se stane slabou a bezmocnou, udělí-li se jednotlivým provinciím příliš velká moc. - Ministerský předseda Mulroney považuje toto rozhodnutí o zvláštním statutu Quebecu ze velké vítězství své vnitřní politiky. Říká, že prý se mu podařilo zahojit „otevřenou národní ránu“ a přivést Quebec „zpět dovnitř ústavní rodiny Kanady“. Ústava Kanady z roku 1981 neposkytuje Quebecu žádné záruky ve věci francouzštiny a francouzské kultury a neuznává žádnou jeho zvláštní povahu; tato ústava totiž byla sepsána v době, kdy Trudeau byl ministerským předsedou Kanady. - Premiér Mulroney všal šel na celou věc docela chytře a spravedlivě. Po způsobu USA začal klást důležitost na historickou skutečnost, že Kanada je zemí přistěhovaleců, že jí zástupci různých národů všichni nějak a něčím obohatili, a proto že je třeba v Kanadě pěstovat a podporovat mnohokulturnost. Tím spíše si tedy zaslouží tiety francouzsky mluvící obyvatelé Kanady, kteří budovali Kanadu od počátku zároveň s anglicky mluvícími přistěhovanci.

● ● ●
New York. — Podle nedávno uveřejněné zprávy generálního tajemníka OSN Javier Perez de Cuellar, původem Peruánce, situace na ostrově Kypru - (kde pokračuje nedůvěra a nepřátelství mezi řeckým a tureckým obyvatelstvem) - mu působí velké starosti. Sever - asi 40 procent - ostrova obsazuje od roku 1974 turecká armáda. Znepokojující je skutečnost, že Turecko tam nedávno bezdůvodně zvýšilo kontingent své okupační armády z 20 na 29 tisíc vojáků, a zároveň opatřilo pro tuto svou okupační armádu moderní zbraně. Kromě toho se na severní, Tureckem okupované části ostrova, usídlilo natrvalo asi 60 tisíc tureckých kolonistů, zatímco Turecko lživě tvrdí, že to prý jsou pouze oběhané Kypru, kteří se vrátili domů z ciziny, kde pracovali. Turecké autority se také pokoušely lživě zakrýt založení nové univerzity ve Famagusta pro studenty, kteří přijeli z Turecka. V očích OSN tyto skutečnosti jsou známkou toho, že turecká vláda kolonizuje severní část Kypru, a že nakonec chce tuto část ostrova jednoduše připojit ke své zemi. O vyjednávání o budoucím osudu Kypru mezi tamním řeckým a tureckým obyvatelstvem není ani řeči; turecké obyvatelstvo na pokyn vlády v Ankaře zamítá návrh řeckého obyvatelstva, aby o budoucnosti Kypru bylo rozhodnuto na mezinárodní

konferenci. - Spojené národy chovají na tomto ostrově od roku 1979 svou mírovou armádu v počtu 2.328 vojáků. Podle zprávy tajemníka Perez de Cuellara přítomnost této mírové armády tam je stále nutná; kdyby odešla, zanedlouho by tam došlo k novým bojům. Švédsko, znechucené tím, že situace na Kypru nečiní žádné pokroky, a že udržování tamní mírové armády je velmi nákladné, hrozí, že nezmění-li se tam nic do konce tohoto roku, rozhodně svůj kontingent odvolá. Finančně na tuto operaci mírové armády přispívá pouze 21 zemí, nejvíce přispívají USA, Anglie a Západní Německo. SSSR, Francie a jiné země na tuto misi OSN neposkytují vůbec žádné příspěvky. V přítomnosti operace mírové armády na Kypru má už schodek 155 milionů dolarů; tento schodek budou nakonec muset uhradit ty země - (je jich devět) - které mají v mírové armádě své kontingenty. V posledním půl roku výdaje na tuto armádu činily 14 milionů dolarů, avšak ve skutečnosti přispívající země věnovaly na tento účel pouze 2,2 milionu dolarů. Ostatek budou muset hradit země, které tam mají své vojáky.

● ● ●
Seul. — Po třech týdnech protestních demonstrací politické opozice Jižní Koreji proti vládě presidenta Chun Doo Hwana 24. června prezident Chun slíbil vůdci politické opozice Kim Young Sam-ovi, že jeho vláda je ochotna zahájit vyjednávání o reformách jihokorejské ústavy. Později v týž den pak skončil internací jiného vůdce politické opozice Kim Dae Junga, a dne 25. června dal propustit 200 z demonstrantů, kteří byli policií zatčeni. Nedal však Kimovi jasnou odpověď na jeho požadavek, aby bylo národním referendem rozhodnuto, jak mají být jihokorejské prezidenty voleni, a jakou formu a strukturu má obdržet budoucí vládní systém Jižní Koreji. Rovněž odmítl vyhovět žádosti opozice, aby bylo propuštěno na svobodu 3.000 jihokorejských politických vězňů. Kim se tedy cítil po schůzce s prezidentem Chunem zklamán, protože nebylo jasné, zda Chun přijme hlavní požadavky opozice o demokratizaci země, či zda jako vždycky v minulosti nakonec užije proti opozici vojenskou a policejní síly. Seulský arcibiskup kardinál Kim Sou Hwan kritizuje diktátorské metody nynější jihokorejské vlády a souhlasí s požadavkem opozice, aby si příštího presidenta země zvolili přímo jihokorejské voliči a nikoliv elektroři jmenovaní Chunem. - V

pátek 26. června jihokorejská vláda ukázala, že proti politické opozici chce použít opět síly. Na ten den totiž opoziční „Národní koalice pro demokratickou ústavu“ vyhlásila protivládní demonstraci, zvanou „velký pochod pro demokracii“, která se konala v Seulu a ve 21 jiných městech. Tato demonstrace byla bouřlivější než všechny předcházející. Bylo zmobilisováno 58.000 policistů - (jen v Seulu 30.000). Kim Dae Jung byl opět internován, po celé zemi bylo policií prohledáno 122 univerzitních kampusů, bylo zabaveno 313 požárových bomb, 132 prutů dynamitu a 27 plechovek gazolinu. Zatčeno bylo 3.467 demonstrantů, 573 policistů bylo zraněno, v 39 policejních stanicích demonstranti založili požár. Policie zasáhla tvrdě a nakonec měla situaci pevně v rukou a nebylo tedy potřeba, aby do věci zasáhla armáda.

Ve Washingtoně v týž den Gaston Sigur, zvláštní vyslanec presidenta Reagana do Jižní Koreji, prohlásil jménem US vlády, že prezident Chun uznává, že v jeho zemi bude nutno provést politické reformy. USA však zůstanou ve svých vztazích s Jižní Korejou neutrální, a tak nebudou ani činit nátlak na to, aby se tam konaly přímé prezidentské volby. Korejský lid sice touží po demokracii, avšak bude musit si ji zbudovat sám svým způsobem. USA to za Korejce učinit nemohou. Proto také nebude do politického procesu v Jižní Koreji zasahovat. - V případě Filipín však USA naléhaly na uspořádání svobodných voleb. - Dne 29. června Roh Tae Woo, předseda vládnoucí „Demokratické strany spravedlnosti“ prohlásil, že rezignuje jak z kandidatury na prezidentství tak i z předsednictví své strany, nepřijme-li Chun jeho návrhy na uklidnění bouří v Jižní Koreji a na dosažení národního smíření. Mezi těmito jeho návrhy bude požadavek přímých prezidentských voleb jihokorejských voličů a všech, kteří byli zatčeni při protestních demonstracích v minulých dvou týdnech. Opozice přijala tuto zprávu „opatrně“, protože ještě není jisté, zda generál Chun tyto návrhy přijme. Protestní demonstrace proti Chunově diktatuře stejně budou muset skončit, protože v Jižní Koreji brzy nastane deštivá sezona a začínají univerzitní prázdniny; univerzitní studenti tvořili - spolu s příslušníky středních sociálních vrstev - hlavní složky těchto demonstrací.

Springfield, Ill. — Dne 23. června státní senát v Illinois schválil a poslal guvernérovi James Thompsonovi k podepsání návrh zákona, kterým by se zakazovalo školám rozdávat ve svých zdravotních klinikách antikoncepční prostředky studentům, a to z toho důvodu, že toto není věcí školy. Chicagská městská školní rada však požádala guvernéra, aby tento návrh zákona vetoval, a guvernér naznačil, že tak možná učiní. V Chicagu už totiž dvě vyšší školy rozdávají svým studentům antikoncepční prostředky! Dne 24. června pak sjednocená státní zákonodárna přijala návrh zákona, podle kterého by měly školy povinnost učit studenty v nové zavedených hodinách pohlavní výchovy, že je třeba se zdržet pohlavního styku před uzavřením manželství, a že člověk musí být za své pohlavní činy zodpovědný. Tímto se chce dosáhnout snížení těhotenství školní mládeže a zároveň účinné ochrany proti šíření smrtelné nemoci AIDS. Předtím senát přijal tento návrh 54 hlasy proti 2 a dítim reprezentantů jej před měsícem přijal 95 hlasy proti 5. Odpůrci tohoto návrhu však říkají, že není úkolem americké veřejné školy „předávat studentům mravní hodnoty a učit je morálce“, toto je prý záležitost rodičů. Proto požádali guvernéra Thompsona, aby také tento návrh vetoval. - Mezitím jeden anglický lékař už zjistil, že ani kondom nechrání proti šíření AIDS, protože jeho užíváním se způsobují mikroskopická zranění kůže pohlavních ústrojí, jak u muže tak u ženy, která stačí k předání viru nemoci. - Prostě, jak se zdá nechce-li se lidstvo samo vyhubit nezbyde mu, než se vrátit k přirozené morálce, potvrzené Božím desaterem. Žít sexuálně přirozeně, neměnit partnery jako kapusníky, protože to lidi stejně šťastnější nedělá, a zůstat jeden druhému věrným.

● ● ●
Washington. — US umělé družice objevily u města Dushanbe v sovětské republice Tadžikistán v sovětské střední Asii - (nedaleko hranic Afghánistánu) - tajnou velkou laserovou centrálu, o jejímž poslání se nic neví. Přívrženci Reaganova návrhu na rychlé zbudování amerického systému vesmírové obrany SDI se domnívají, že Sověti touto centrálou začali budovat svůj vesmírový obranný systém „Star Wars“. Proto naléhají na to, aby systém SDI byl v USA urychleně zbudován, neboť jinak Sověti v této věci USA nakonec předstihnou.

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 30. kola: Dunajská Streda - Ostrava 1:2, Sparta - Nitra 5:0, Cheb - Slavia 1:0, Žilina - Dukla 3:3, Vítkovice - Olomouc 3:0, Bohemians - Trnava 3:2, České Budějovice - Banská Bystrica 2:2, Prešov - Plzeň 3:1.

Konečná tabulka ročníku 1986-87

	SKORE	BODY
1. SPARTA	63:17	42
2. VÍTKOVICE	46:28	37
3. BOHEMIANS	49:22	35
4. D.STREDA	46:35	34
5. OSTRAVA	55:39	33
6. CHEB	52:50	32
7. SLAVIA	53:34	31
8. NITRA	47:42	30
9. DUKLA	37:47	30
10. B.BYSTRICA	33:48	28
11. TRNAVA	41:52	27
12. ŽILINA	33:51	27
13. PREŠOV	37:51	26
14. OLOMOUC	41:49	25
15. PLZEŇ	37:51	23
16. Č.BUDEJOVICE	24:58	20

Nový Mistr ČSSR Sparta Praha

11.000 diváků přišlo na poslední ligový zápas Sparty, která pevným výkonem porazila Nitru 5:0.

Sparta bude nyní reprezentovat ČSSR v Poháru mistrů.

Dunajská Streda se stala vítězem čs. poháru, když ve finále porazila Spartu 3:2 na pokutové kopy. Zápas i s prodloužením skončil 0:0.

Vítkovice s Bohemians budou hrát v Evropském poháru.

Hradec Králové a Inter Bratislava postupují do nejvyšší soutěže ČSSR.

Plzeň a České Budějovice se loučí s První ligou: na jak dlouho? Nejméně na pár budoucích let, nelepší-li brzy své výkony.

Nejllepší jedenáctka minulé sezóny

Mikloško (Ostrava), Bielik (Sparta), Chovanec (Sparta), Kadlec (Vítkovice), Kubík (Slavia), Pavlík (D. Streda), P. Herda (Cheb), K. Jarolím (Slavia), Hašek (Sparta), Daněk (Ostrava), Skuhrový (Sparta).

1. národní liga kopané v Československu

Výsledky 30. kola: Hradec Králové - Teplice 3:3, Brno - Mladá Boleslav 9:0, Zatec - Slušovice 2:2, Opava - Tábor 0:4, Česká Lípa - Poruba 0:1, Liberec - Xaverov 1:0, Třinec - Frýdek Místek 1:1, Zlín - Chomutov 1:1.

Konečná tabulka

	SKORE	BODY
1. HR.KRÁLOVÉ	51:20	43
2. BRNO	56:19	41
3. SLUŠOVICE	57:47	36
4. FR.MÍSTEK	46:36	33
5. ML.BOLESLAV	35:39	29
6. OPAVA	29:33	29
7. LIBEREC	35:40	29
8. ZLÍN	31:41	29
9. TÁBOR	35:37	28
10. TEPLICE	30:39	28
11. XAVEROV	30:39	28
12. CHOMUTOV	31:31	27
13. Č.LÍPA	24:27	27
14. PORUBA	30:37	27
15. ZATEC	34:49	23
16. TŘINEC	29:46	23

Hradec Králové postupuje do 1. ligy. Poruba, Zatec a Třinec sestupují do 2. národní ligy.

I. S.N.F.L.

Výsledky 30. kola: Inter - Levice 8:1, Hurbanovo - Slovan 0:2, Považská Bystrica - Stropkov 2:1, Trebišov - Prievidza 3:2, Dubnica - ČH Bratislava 3:3, ZTS Košice - Lok. Košice 0:0, Senica - Martin 2:1, Čadca - Humenné 2:0.

Konečná tabulka

1. INTER	68:23	45
2. SLOVAN	60:17	45
3. POV.BYSTRICA	57:33	43
4. SENICA	39:34	33
5. HURBANOVO	43:47	33
6. LEVICE	33:37	32
7. LOK.KOŠICE	42:36	29
8. ZTS KOŠICE	33:35	29
9. ČADCA	35:39	29
10. MARTIN	26:37	27
11. TREBIŠOV	31:40	26
12. PRIEVIDZA	47:46	24
13. STROPKOV	33:51	24
14. HUMENNÉ	29:51	24
15. ČH BRATISLAVA	29:44	22
16. DUBNICA	21:54	15

Mezistátní utkání

Norsko - Francie 2:0

8.200 diváků v norském Oslo bylo překvapeno skvělým výkonem svého mužstva.

Francie bez Platiniho je na úpadku a má velmi slabou naději ke kvalifikaci na Mistrovství Evropy v roce 1988 v Západním Německu.

Branky Norska: 71. min. Mordt, 80. min. Anderson.

Švýcarsko - Švédsko 1:1
Švédsko - doposud bez

porážky - ve druhé skupině mělo velmi těžký úkol ve švýcarském městě Lausanne.

7.000 diváků povzbuzovalo své mužstvo, které ve v 58. minutě ujalo vedení Halterem. Švédové však vyrovnali již o dvě minuty později Ekstromem.

Tabulka 2. skupiny

	SKORE	BODY
1. ŠVÉDSKO	4 2 0	11: 2 10
2. ITÁLIE	4 0 1	11: 3 8
3. ŠVÝCARSKO	1 2 2	8: 8 4
4. PORTUGALSKO	0 3 1	4: 5 3
5. MALTA	0 1 5	3:19 1

Výsledky evropské INTER-TOTO

1. skupina: Aarhus - Lausanne 2:1, Vasas - Jena 0:2.
2. skupina: La Chaux de Fonds - Hammarby 1:3.
3. skupina: Ujpest - Halmstadt 4:2, Varna - Wismut Aue 2:2.
4. skupina: Dunajská Streda - Bellinzona 4:0, Naestved - Tatabanya 0:4.
5. skupina: Malmö - Grasshoppers 2:0.
6. skupina: Aik Stockholm - Lech Poznań 4:1, Lyngby - Nitra 2:1.
7. skupina: Tarovo - Cheb 5:2.
8. skupina: Jerusaleém - Kodaň (Kopenhagen) 0:1, Tel Aviv - Bochum 2:2.

Z československých mužstev se uplatní pouze Dunajská Streda vítězstvím nad italskou Bellinzoną 4:0.

TENIS

Wimbledon 1987

V neděli bude snad už ukončen 101. ročník anglického Wimbledonu - bohužel bez Angličanů!

V pánské dvouhře byl již loňský šampion - Boris Becker vyloučen a nyní si dělá Ivan Lendl velké naděje, že se mu podaří zařadit do svých dosavadních úspěchů i tento světový titul. Dosažení tohoto husarského kousku se mu budou snažit zabránit Švédové Willander s Edbergem, jakož i Američan Jim Connors.

V dámské dvouhře má Martina Navrátilová možnost získat tento titul již po sedmé. Němka Steffi Graflová jí bude zajisté v tom odporovat, protože by si přála získat tento titul tentokrát poprvé pro sebe. Ani Chris Evert, ani Pam Shriverová nejsou z tohoto úzkého kroužku kandidátek dosud vyloučeny.

Letošní wimbledonský program byl těžce postižen deštěm a mnohá utkání musela být odložena. Také návštěvy jednotlivých utkání jsou letos o mnoho slabší a může zde poprvé dojít k větší finanční ztrátě.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO LIGA

MAJOR DIVIZE - Výsledky 9. kola: Sparta - Kickers 1:3, Eagles - Schwaben 1:1, Lightning - R. Wavel 2:1, Liths - Vikings 1:1, Gr. White - U. Serbs 1:0.

Tabulka

1. KICKERS	22: 6 14
2. SCHWABEN	20:13 11
3. GR.WHITE	18:15 10
4. VIKINGS	14:12 10
5. EAGLES	18: 8 8
6. LIGHTNING	11:11 8
7. LITHS	13:28 8
8. SPARTA	8:16 6
9. U.SERBS	16:19 4
10. R.WAWEL	13:25 4

Do ukončení Jarní sezóny musí mužstvo Eagles ještě sehrat tři odložené zápasy.

Jarda Fajkus

MAJOR REZERVY

Tabulky:

1. SCHWABEN	31: 5 18
2. VIKINGS	25: 4 14
3. U.SERBS	20: 7 12
4. GR.WHITE	16: 7 12
5. KICKERS	19:14 7
6. SPARTA	13:23 6
7. EAGLES	9: 9 5
8. LITHS	7:26 3
9. R.WAWEL	8:32 2
10. LIGHTNING	1:19 0

Červená skupina:

1. FALCONS	35:10 15
2. FORTUNA	30: 9 14
3. WINGS	20: 9 13
4. REAL F.C.	29:17 11
5. BULLETS	22:15 9
6. RAMS	15:23 3
7. WAUCONDA B	8:50 0

Modrá skupina:

1. TREVIAN	28:23 14
2. WAUC.CHIEFS	24:22 13
3. AURORA	18:15 8
4. REAL F.C. B	20:18 8
5. SLOVAKS	8:14 4
6. FORTUNA B	13:22 4

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Pa kouska. — Zádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Konference

o T. G. Masarykovi
v Chicagu

Letos v září tomu bude padesát let, co zemřel první prezident Československé republiky, T. G. Masaryk. V upomínce na toto výročí uspořádalo oddělení slovanských jazyků a literatur na univerzitě v Chicagu ve dnech 11. a 12. května vědeckou konferenci na téma Tomáš Garrigue Masaryk a československá kultura a historie. Konference se zúčastnil také profesor dr. Mojmir Povolný, předseda výkonného výboru Rady svobodného Československa, jenž ve své zprávě o konferenci uvádí: Hlavní zásluhu má dr. František Svejkovský, profesor české literatury na univerzitě v Chicagu, který našel pro uspořádání konference významnou podporu u Čs. národní rady americké, u Rady žen svobodného Československa a u Masarykovy oblasti Čs. národní rady v Detroitu. Pro konferenci nemohlo být ve Spojených státech příhodnějšího místa než univerzita v Chicagu: Masaryk na ní přednášel v roce 1902, dr. Edvard Beneš na ní našel útočiště po Mnichovu v akademickém roce 1938-1939 a z chicagské univerzity zahájil druhou čs. zahraniční akci. Na této univerzitě studovalo mnoho čs. studentů - uprchlíků po roce 1948, nemluvě o tom, že to bylo útočiště pro syny a dcery velké a čírnodě české a slovenské obce v Chicagu a okolí.

Účastníci konference se zabývali specifickými aspekty Masarykova přínosu československé kultuře a historii, při čemž se na konferenci ukázalo, že Masaryka nelze začlenit do té nebo oné kategorie, nýbrž že teprve souhrnný pohled ukáže celé a velké panorama života tohoto nejvýznamnějšího, největšího a nejslavnějšího muže našich moderních dějin.

Profesor Jaroslav Pelikán, církevní historik světového jména z Yale univerzity, syn slovenského evangelického faráře Pelikána, který byl Masarykovým spolupracovníkem v Americe za první světové války, na pozadí Masarykovy *Světové revoluce* hovořil o jeho koncepci dějin a politiky a svým originálním výkladem udal tón celé konferenci. Na něho navázal profesor Bruce Garber z univerzity státu Nebraska, autor významné studie o straně mladočechů, podrobným výkladem o Masarykově klíčové roli v české politice v letech těsně před první světovou válkou. Gregory Campbell s

Taneční skupina Beseda/Domov

Tanečníci zleva doprava: Zbyněk Židlický, Charles Klapp, John Skach, Jan Uhlíř, Peter Skach. Tanečnice: Jean Hrubý, Veronika Trousilová, Alice Havla, Blanka a Dana Vedralovy. Na obrázku chybí Albina Vedralová.

Taneční skupina Beseda/Domov se zúčastní v sobotu 11. a v neděli 12. července Czechoslovak American Festivalu, pořádaného ve Wyandotte, Michigan.

chicagské univerzity, známý studií o československo-německých vztazích v prvních letech Československé republiky a svými studiemi o první republice, zhodnotil pronikavým způsobem, jak mnoho věděla československá demokracie Masarykovu prezidentství za úspěchy, kterých v tak krátké době dosáhla. Masarykův vliv na odboj za druhé světové války osvětlil profesor Radomil Luza z Tulane univerzity v New Orleansu, přímý účastník onoho zápasu. O Masarykově úloze v české vědě a kultuře hovořil profesor František Svejkovský, který se podrobně zabýval Masarykovou teorií kultury a civilizace a jeho přínosem k poslední fázi našeho národního obrození. Profesor F. Kolegar z Rooseveltovy univerzity v Chicagu osvětlil Masarykův vztah k zakladateli sociologického studia Augustu Comtovi. Málolterá otázka rozvířila českou a později československou veřejnost jako dlouhodobá debata mezi Masarykem a Pekařem a Gollovou historickou školou o českých dějinách a jejich smyslu. Profesor Josef Andorle z univerzity státu Severní Karolína ve své přednášce s kritickou sympatií zhodnotil hlavní témata tohoto velkého vědeckého, filozofického a nakonec politického sporu. O celoživotním Masarykovu zájmu na Rusku pojednala profesorka chicagské univerzity Anna Liza Krone a její rozbor Masarykovy knihy *Rusko a Evropa* podal důkaz, jak vlivná je dosud tato studie pro všechny, kdo se vážně zabývají ruským a nyní sovětským problémem. Účastníci konference s pohnutím sledovali přednášku

vyslance dr. Jána Papánka, kterou za něho, chorého v nemocnici, přečetla jeho paní Betka. Její téma bylo Masaryk a Slovensko. Závěrem Vlasta Vrázová, dcera cestovatele Vráze, obětavá krajanská spolupracovnice a dlouholetá sekretářka Čs. národní rady americké, nadšeně vzpomněla účasti amerických Čechů a Slováků na Masarykově zahraniční akci za první světové války, na jejich nesnázích a konečném úspěchu.

České Slovo, číslo 5,
květen 1987, str. 2

****

Zprávou profesora Mojmir Povolného, původně otištěnou v Českém Slově v květnu t.r. se rádi vracíme k této významné konferenci.

Přednášky přednesené ve dnech 11. a 12. května 1987 na téma „T. G. Masaryk, československá kultura a historie“ předními našimi v USA žijícími a americkými vědeckými pracovníky na „University of Chicago“ jsou velkým přínosem pro československou kulturu a vědu. K vědeckému symposiu o TGM by byli jistě rádi a účinně přispěli i mnozí dnes umlčovaní vědci u nás doma, kdyby tomu okolností dovolily. Tam však dosud „oficiální věda“ přizpůsobuje své poznatky a bádaní k potřebě a rozkazům dnešního režimu. A tak i za ty umlčované bylo to udělané na svobodné půdě Ameriky.

Byla to konference vysoké vědecké úrovně, důležitého vědeckého hodnocení, zároveň však plná hlubokého vnitřního smyslu a zamyšlení. Ty, kteří se pro vzdálenost, anebo z jiných důvodů nemohli přednášek zúčastnit, můžeme potěšit zprávou, že texty, vyjádrou, tis-

kem.

Vysoké úrovně byl rovněž kulturní večer, pořádaný po pondělních přednáškách v „International House Auditorium“. Programu se zúčastnili zpěváci Chicago Opery, kteří zazpívali árie ze Smetanovy opery „Dvě vdovy“, a taneční krojovaná skupina Beseda/Domov. Z magnetofonové nahrávky jsme slyšeli zpěv přední naší umělkyně operní pěvkyně Jarmily Novotné, již vázalo hluboké osobní přátelství k celé Masarykově rodině. Její vzpomínky na pana presidenta v angličtině přečetl prof. K. Nortcott, v češtině Ilja Kovář. Oba přečetli i vzpomínku na TGM z interview, který měl před několika lety s Mistrem R. Firkušným dnes již zemřelý Mirek Zástěra. Jak umělkyně Jarmila Novotná, tak Mistr R. Firkušný se nemohli bohužel tohoto večera zúčastnit, jak bylo původně plánováno. Tak, ale spoň četba jejich vzpomínek poněkud nahradila jejich nepřítomnost. Byla též recitována Scifertova báseň „To kalné ráno“ a výňatek z Čapkových „Hovorů s TGM“.

Těšilo nás, že tanečnice a tanečníci skupiny Beseda/Domov byli pozváni, aby se podíleli na programu tohoto vzpomínkového večera.

Jejich zdařilé vystoupení dokázalo, že si byli vědomi úkolu, který jim byl svěřen. Vyjadřuje to dopis, který jim byl jménem university poslán a který otiskujeme. Toto laskavé pochvalné uznání zároveň však zavazuje. Zavazuje

nejen mladou nastupující generaci, ale především nás příslušníky starších generací, kteří jsme vyrůstali ve štěstě době naší první republiky, abychom jim odevzdali nes-kreslená, ale pravdou podložená fakta o událostech, jichž jsme byli současníky a zůstáváme pamětníky.

THE UNIVERSITY OF
CHICAGO

Department of Slavic
Languages and Literatures
1130 East 59th Street
Chicago - Illinois 60637

15 June 1987

Mr. Jan Uhlíř and the
Beseda/Domov Czechoslovak
Dancers
1225 Culyer Ave.
Berwyn, IL 60402

Dear Mr. Uhlíř,

We would like to express our sincere thanks once more for your contribution to the program commemorating the fiftieth anniversary of the death of President T. G. Masaryk. Your performance contributed very much to the aims of this event, not only by its professional standards but also by demonstrating the continuity of Czechoslovak traditions among the younger generations in the United States, traditions which are symbolized by no one more than President Thomas G. Masaryk.

With best wishes,

Sincerely,

Prof. Howard I. Aronson

Prof. František Svejkovský

Conference Co-Directors

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Radi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

Eduard Ingrid:

Do věčného života nás přešli:

František MATHIASKO

Franta - jak jsme mu říkali my, nejbližší přátelé a kamarádi - byl mým jediným přítelem, se kterým jsem se znal ještě z Prahy.

V letech, kdy jsem byl v Praze dirigentem Velké Opery, byl Franta jedním z vynikajících tanečnicků baletního souboru a mně, jako mladšímu kapelníku divadla, byly přiděleny zkoušky se sborem, k němuž ve finálových scénách patřil i balet.

Mně bylo v té době 29 let, ale vypadal jsem mnohem mladší, takže jsem se svým vzhledem nelíbil mnoho od baletní skupiny. Slovo „Mistře“ - jak mě oslovovali - znělo proto trochu komicky, jak jsem vycítil z jejich potměšilých úsměvů, když se mě snažili přemluvit, abych zkrátil zkoušku, neboť nikdo z nich stejně prý žádný hlas nemá.

Když jsme se s Frantou po více než 20 letech setkali v Jižní Americe v Peru, rádi jsme na to vzpomínali a slovo „Mistře“ zaměnili svými křestními jmény.

Franta, snad jediný z mých kamarádů, měl neobyčejný dar optimismu a humoru, který ho ani v nejtěžších životních podmínkách - jakými každý z nás procházel - neopouštěl. Dokonce ani ve posledních nejtěžších chvílích jeho života.

Oba jsme vyrůstali v lehké divadelní „múze“ - která je jakousi frivolní sestrou opery: v operetě. Měli jsme ji rádi už proto, že v sobě obsahuje všechny divadelní prvky jako činohru, tragiku (drama), veseloheru, vážnou i lehkou hudbu, balet i akrobacii, a že pro většinu obecnosti je světem radosti, poesie, krásy, barev, svěžesti a půvabu, napjetí a především

hudebního kouzla.

A Franta byl také jediný, který mi ve svých vzpomínkách dovedl vrátit celé to kouzelné prostředí, které se skrývá za slovem „OPERETA“, u níž jsme oba byli 20 let. Když mě někdy navštívil, usedl si vedle mně ke klavíru, a ten náš starý operetní svět se z našich vzpomínek vynořil jako čarovná fata morgana, a nebral konce. Z našich pamětí se řinuly muziky všech možných operet - klasických i neklasických - které bývaly součástí našeho života během více než 20 let, kdy jsme sloužili této Múze. A končili jsme obyčejně mými písničkami, které jsem psal pro krajské divadlo v Limě (Peru), v němž Franta 7 let účinkoval. S odchodem Franty tato Fata morgana zmizela navždy.

Tak, jak byl Franta starostlivý o osudy českých emigrantů v cizině, tak byl nenáročný a skromný, pokud se týkalo jeho osoby, takže jsem se o jeho vlastním životě mnoho nedozvěděl. Vzpomínám si jen, že jeho strýc Mathiasko byl intendantem Národního divadla v Praze, takže Franta už od svých mladých let, měl možnost začlenit se do baletu N.D., z něhož přešel do operetních scén, hlavně z toho důvodu, že u Národního divadla bylo zvykem protěžovat staré a vysloužilé baletky do popředí (prý na to měly nárok) - kdežto u operetních scén vítězilo mládí.

Franta pochází z rodiny šesti dětí, z nichž prvních pět byly sestry. Proto býval jakýmsi rodinným miláčkem.

Za druhé světové války, když nacisti uzavřeli divadla, byl s baletní skupinou nasazen do Říše. Účinkovali téměř ve všech velkých německých městech a dokonce i ve Francii ve slavném pařížském „Folies Beréres.“

Mezitím bombardovací nálety na Německo houstly a baletáci jen zázrakem zachránili své životy. V té době

kontrola německých úřadů už téměř neúčinkovala, a tak se některým se zkusiny podařilo utéci do Švédska, kde se Franta dostal k cirkusu, ve kterém prožil několik let, a dokonce se tam oženil (doslova) s „cirkusovou princeznou - dcerou majitele cirkusu. A tak český operetní tanečník se nevědomky stal sám hlavní postavou děje, jaké bývaly thematem operet.

Frantovo vyprávění o životě v tomto zřítelím cirkusovém světě bylo jako z „Tisíce a jedné noci“. Neboť jedině cirkus sám - svými zvířaty (želnamy, slony, velbloudy, opicemi) - přibližuje exotický svět dálných zemí. Jedině v cirkusu se nám zatajující dech nad hřbitovními trapery vysoko u nebe cirkusu, nebo jiným hrazdovými akrobaty: jedině v cirkusu nám srdce oblaží a přímo dojmou přesnost němých zvířat - ty perfektní rytmické krůčky koní v rytmu hudby s půvabnými krasojedkyněmi - a smíchem se rozřese bránice při humorných kouscích „přihloupilých“ augustů a šašků.

A sugestivní vyprávění o cestování s tímto gigantickým světem, stavění a bourání stanů a manéží mezi každou další „stací“, životem v manéži a bydlení v maringotkách (filigrantských domečkách na kolečkách) a vůbec toto tajemství zákulisí takového cirkusu, do kterého nemůže nikdy obyčejný divák vniknout.

Z Franty, českého baletáka, se stal přítel šelem a ostatních zvířat, létající akrobat, cirkusový expert, kterého si nakonec povšimla Alice, krásná dcera majitele cirkusu a světově významného cirkusového augusta a vyvolila si ho za svého partnera. A tento krásný pár - ALICE A FRANK - se stal senzacním číslem cirkusového repertoáru. Představte si - mezi tou manéží - krásnou Alici (virtuozku na housle a concertiny - druh kosočtvercových harmonček) - doprovázenou slavným jinochem na Gibsonku, v bravurním předvedení klasických ouvertur, se zakončením nádherného akrobatického výkonu.

Následovalo normální operetní (výraz odporců operety: banální) zakončení: Franta se oženil s cirkusovou princeznou Alicí.

Svět trpěl válkou, která byla v posledním tažení. Krom toho ve Švédsku byla velká zima - jedna z největších za posledních deset let. Nedostatek jídla pro lidi i pro zvířata, hlavně pro cirkusová zvířata, která poumírala hladem a nemocí. Cirkus se rozpadl. Manželům Mathiasovým se, narodila

dcerka Yvona. S trochou peněz, který zbyl po podílu z cirkusu, manželé odjeli do Jižní Ameriky - do Peru. Franta se pustil do restauračního podnikání. Jedna z jeho nejlepších restaurací byla BERNA na nejlavnější ulici Limy: Jiron de la Union, kterou Franta pronajal od švýcarského majitele. A zde - jak už jsem psal - jsme se v r. 1951 potkali a stali nerozlučnými přáteli.

Frantovi jeho zkušenosti, jeho pracovitost, serióznost a nenapodobitelný talent získávat si přátele svým optimismem, vynesly administraci největšího německého klubu v Limě: Germania. Také díky perfektní znalosti němčiny. Jako „světový tulák“ - jak si říkal - měl možnost naučit se mnoha řečím: švédsky, dánsky, norský, španělsky, anglicky - a česky samozřejmě uměl.

Frantu v Limě páliло dobré bydlo. Přitažlivost blízké Ameriky, americké filmy (na které jsme společně často chodili), američtí, blahobytní a nadřazení vyhlížející turisté, a nátlak Alice (vzhledem k budoucnosti a výchově tříleté dcery Yvony) způsobily, že jednoho slzavého dne - pro nás pozůstalé truchlíky - Franta emigroval do USA. Malé krajské divadlo v Limě (Peru) ztratilo nenahraditelného herce, baletáka, zpěváka, komika a hlavně kamaráda.

Jeho začátky v této zemi (jako většina z nás) byly více nežli tragické. Pracoval u různých majitelů restaurací jako umývač nádobí; jako balíč obchodních zásilek; později jako prodavač „pizzy“; jako kuchař; jako spolujednatel lahůdkářského obchodu; jako administrátor velkého klubu na pobřeží Pacifiku, a všude byl milován a vážen pro svou jedinečnou povahu, kterou nikdy nikoho nezarmoutil.

Potřeboval-li někdo pomoci, nikdy neodmítl podat svou pomocnou ruku. Jeho pohostinství bylo přirovnatelné. Prostřední stoly - doslova napěchované nejvybranějšími pochoutkami. Nikdy nezapomenu na jeho „studený stůl“, který nám s Ninou vystrojil při naší „tajné svatbě“ v jednom kostelíčku na vršíčku v Los Angeles.

Svému kumštu zůstal věrný i v těžkých podmínkách, v nedostatku času ve svém zaměstnání, kdy bylo nutno dojíždět do zkoušek v rozlehlém mamutím městě Los Angeles - mnoho mil.

V operetě „Tam na horách“ v r. 1963 v hollywoodském divadle Music-Box hrál a zpíval jednu z hlavních komických rolí; v operetě „Maryša“ v r. 1964 v divadle Wilshire Ebell-Theatre v Los Angeles hrál mladokomickou roli, a pro operu „Okolo

rybníka“ v r. 1965 nastudoval s M. Hintnausovou baletní část. Poslední větší divadelní podnik byl můj „Rozmarň večer“ v r. 1968 v Hollywoodu na Sunset Blvd., v němž Franta s Ant. Šúrou, zahrál nezapomenutelnou figurku v aktovce „Dejte se vyfotografovat“, a aranžoval ve finále balet, ve kterém sám tančil.

Konečně se Franta dostal do pense, a jelikož měl rád přírodu a chladnější podnebí, plánoval odstěhovat se na sever Kalifornie do hor a lesů krásné Sierry Nevady. Byl to vlastně náš společný sen být blízko sebe, také z důvodů o nichž jsem se zmínil.

Mezitím se v jeho zažívacím ústrojí objevil malý nádorek, a jelikož musel jezdit do Los Angeles na ozařování, odstěhoval se prozatím ke své dceři Yvoně, která je učitelkou v San Bernardinu. Jednoho večera zazvonil telefon. Byla to Yvona, která nám nikdy předtím nevolala a proto jsme vytušili, že se stao něco neobvyklého. Dozvěděli jsme se, že je Franta v nemocnici a že se necítí dobře. Její sdělení nás neuspokojilo, proto jsme hned volali Frantovu manželku Delu. Její zpráva nám vehnala do očí slzy. Franta umírá na rakovinu, a jeho osobní lékař jí sdělil, že ani silný Frantův organismus nevydrží odolávat déle nežli měsíc.

Protože jsme chtěli s Ninou zastihnout Frantu ještě živého, bylo nutno se rychle rozhodnout. Následující sobotu Nina zavřela obchod, a rozjeli jsme se za Frantou do nemocnice.

Ve svém životě jsem často hazardoval svou odvahou, ať už při leteckých náletech v Říši (kam jsem byl nakomandován dirigovat své operety v pracovních táborech, kde byli nasazeni naši lidé) nebo při mých vorových plavbách, ale když jsme s Ninou stoupali po schodech nemocnice, kde v pokoji č. 3 ležel umírající Franta, moje odvaha mě opustila. Na čele mi vyvstal pot, nohy se mi třáslly, a do očí se draly slzy. Hned za polootevřenými dveřmi ležel Franta, obklopen různými trubičkami a vysutou lahví. Těžce oddychoval a spal. Jeho vzhled nás rdousil. V pokoji bylo dusno a těžký vzduch byl naplněn opary z nemocničních narkotik, jimiž udržovali Frantu při životě.

Jeho dcera Yvona, která u svého otce trávila veškerý svůj volný čas, nám řekla, že Franta má tak silné bolesti, že musí dostávat každé dvě hodiny (24 hod. denně) silnou dávku morfinu, pod jehož vlivem usíná.

Netrvalo dlouho a Franta se

NOVA KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K. H.
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermakova tř.
třídě vedle berwynské pošty
její majitele

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut v všech značkách
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

probudil. V šedivé propadlé tváři horečně zaplály dva žhavé uhlíky jeho očí - to jediné, co rakovina nezasáhla, a skoro v zápětí se na jeho rtech objevil dlouhý široký úsměv. Franta nás poznal. Snažil se nás svým slabým dušeným hlasem přivítat, ale to už jsem objímal a líbal tuto umírající trosku kdysi gigantického Franty, která vyzářovala více optimismu a životní síly nežli já a Nina, tak jak to bývalo zvykem v jeho celém životě.

Na prvního máje, kdy se venku konečně otvíralo opožděné jaro, Franta naposledy v nerovném boji zápasil o svůj život. Odpoledne, kolem páté hodiny, se jeho dech stal velmi těžkým a nepravidelným, a když se k němu přiklonila jeho manželka Dela, řekl jí slabým hlasem, že umírá. Ale teprve v půl desáté večer se jeho vyčerpaný organismus vzdal, - a Franta ukončil svoji životní pout'.

Co mám ještě dodat?

Že mě v životě nikdy nezarmoutil a nikdy nezklamal? NIKDY, až na samém konci svého života, kdy mě opustil uprostřed tolika nadějí a příslibů, které jsme si společně do svých posledních let sprádali...

xxx

FRANTIŠEK

MATHIASKO se narodil 2. března 1921 v Praze a zemřel 1. máje 1987 v Los Angeles ve svých 66 letech. Byl právě 1 rok v pensí.

Český duchovní správce Otec J. Popelka, S.J., mu udělil Svátost nemocných, Svátost pokání a Svátost Oltářní. Nemocný přijal je s velkou soustředěností a zbožností. Otec Popelka se nemohl zúčastnit jeho pohřbu, ale v té době za něho sloužil mši svatou.

Franta byl katolíkem a po celý život uctíval sv. Judu Tadeáše, jehož insignie vozil i ve svém autu, a poslední slova, která jsme s Ninou od něho slyšeli před naším odchodem z nemocnice patřila Ježíši Kristu, s kterým byl vyrovnán.

Nikdy mi nevymizí ten poslední záblesk našeho setkání: Frantova zářivá blažená tvář, když o svém Ježíši mluvil. Jsem si jist, že v tom okamžiku Ježíš u něho stál.

Franta byl pochován na hřbitově Holy Cross v Culver City, („Holy Innocents“ Plot). Na stejném hřbitově je pochován Bing Crosby a jiní z divadelního nebo filmového světa, i naše česká herečka Florence Marly a v poslední době i Rita Hayworth.

Vy, kteří jste ho znali a milovali, nezapomeňte na něho pamatovat ve svých modlitbách.

IZRAEL A BLÍZKÝ VÝCHOD

(Pokračování ze str. 1)

touha po vzdělání, včetně univerzitního, a po aktivním životě, jak to vidí u mladé židovské generace. Mladé vzdělané generace Palestinců, otevřené modernímu světu, pak touží po založení nového, vzorného moderního demokratického a pokrokového Palestinského státu, který by byl nezávislý a „světlem pro ostatní arabský svět“. Tyto mladé generace se plně stavějí na stranu hnutí PLO, které považují za jediného mluvčího jejich národní touhy. Nechtějí si však nechat diktovat od vůdců PLO, jak si mají počínat, jaké náboženství vyznávat, ke kterému mocenskému bloku se mají přidat, či o jaký druh Palestinského státu mají usilovat. Vůči Izraeli si udržují sebevědomý odstup a vidí v něm svého úhlavního nepřítele.

Úsilí „nových Palestinců“ není snadné

Protože Izrael nepodporuje ekonomický vzrůst palestinského Předjordání a z nejrůznějších důvodů bezohledně zabírá další pozemky palestinským farmářům, mnoho mladých lidí tam je bez práce. I univerzitní graduanti - například inženýři - jsou často buď bez práce, anebo se musejí spokojit s nádenickou, málo placenou prací. Zedníci na nových stavbách v Jeruzalémě jsou většinou Palestinci. Na politickém poli všechno je podřízeno izraelské cenzuře a bedlivému dohledu. Jakmile okupační autority cítí, že některý Palestinec má vůdčí talenty, začíná vynikat a mít politický vliv na jiné Palestince, nenechají jej dlouho v žádném místě pokračovat: z nejrůznějších důvodů je buď vypovězen ze země, nebo má být získán pro spolupráci s Izraelem; a když odmítne je mu omezena možnost pohybu, anebo je uvězněn bez soudního procesu. Tím se Izrael snaží zneutralizovat vliv PLO mezi Palestinci a překazit jejich touhu po vlastním státě.

Izrael považuje zabraná území za svá vlastní

Strana Likud ministerského předsedy Yitzhaka Shamira a celá izraelská pravice považují Předjordání a ostatní zabraná arabská území za součást izraelského státu. Mechachem Begin přímo řekl o těchto územích, když mu byla jednou položena otázka o jejich možné anexi: „Nikdo neanektuje svou vlastní zemi“.

Izraelská politická pravice stále uvádí stejné důvody, proč

považuje tato území za izraelská: 1) Už za dávného starověku byla tato území součástí Izraele; 2) Izrael potřebuje tato území, aby mohl zajistit svou bezpečnost; 3) zabráním těchto území se předejde teroristickým akcím Palestinců proti Izraeli.

Za vlády Likud se tedy nelyšně, avšak energicky, provádí postupná anexe okupovaných arabských území urychlenou výstavbou nových sídlišť, továren a kibuců. Na veřejnosti, ve školách a na mapách se předpokládá jako samozřejmá věc, že tato území jsou trvalou součástí Izraele. Anexe je prováděna budováním nových cest, které tato území připojují k Izraeli, nezadržitelným zabíráním stále nových arabských pozemků a zakládáním nových židovských kolonií. Zanedlouho bude žít v Předjordání už asi 100.000 židovských kolonistů. Nové izraelské generace, včetně školních dětí, jsou vedeny k instinktivní nedůvěře vůči Arabům. Židovské školní děti v zabraných územích prý často projevují takové nenávistné násilí vůči palestinským dětem i jiným Palestincům, že to ohromuje i tamní okupační židovské vojáky. Náboženská židovská radikální sekta „Gúš Emuním“ šíří mezi mládeží mystiku, že prý Palestinci jsou podobnými lidmi jako byli kdysi Amalecité, které měl Josue, Mojžíšův následovník, vynubit. Tato sekta není sice příliš početná, avšak její ideologie má na židovskou mládež neúměrně velký vliv. Mladí Izraelité se tak stávají mnohem radikálnějšími než jsou starší Izraelité. Letos se například podle průzkumu mínění zjistilo, že zatímco všeobecně 45 % obyvatel Izraele odmítá jakékoliv vrácení zabraných území Arabům výměnou za mír, mezi mladými lidmi od 18 do 22 let věku celých 73 % odmítá jakékoliv vrácení arabských území. Podle jiného průzkumu mínění u židovských a arabských dětí ve věkové hranici od 11 do 13 let neexistuje žádná, ani ta nejmenší touha po přátelství a míru mezi Izraelity a Araby.

Izrael si chce udržovat stálou drtivou vojenskou převahu nad Araby

V šestidenní válce v červnu 1967 Izrael zvítězil nad Araby díky své drtivé vojenské převaze. Od té doby se celý Blízký východ stal jakoby jediným vojenským táborem, kde obě strany se stále více vyzbrojují moderními zbraněmi. Sousední arabské země učinily velké pokroky ve zvýšení své vojenské síly; Izrael je však pevně pře-

svědčen o tom, že sám učinil ještě mnohem spektakulárnější pokroky ve své vojenské síle a výzbroji, takže jeho vojenská přesila se ještě mnohonásobně zvýšila a v případě války by opět vítězství bylo na jeho straně. Hlavně však má mladá generace Izraelitů odhodlání ubránit se!

Podle izraelských vojenských odborníků v roce 1967 by bývala existovala jakási rovnováha sil mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy, kdyby tito byli měli třikrát více vojáků, dvaapůlkrát více letadel a dvakrát více tanků než jich měli skutečně, a kdyby technologie jejich zbraní bývala poněkud vyšší. Od té doby se však věci hodně změnilly. Arabští sousedé, s výjimkou Sýrie, si obstarali moderní zbraně ve velkém množství na Západě. Sýrie obdržela své zbraně ze SSSR, které jsou dnes rovněž technologicky velmi vyspělé. Její vojenská síla může být nyní srovnávána s izraelskou. Sýrie má dnes 600 bojových letadel (Migů 21, 23, 25 a 29), 700.000 vojáků ve zbraní, 4.200 tanků (z nichž 1.100 jsou ultramoderní T-72) a asi 100 bojových helikoptér. Mezi Damaškem a Golanskou vysočinou je připraveno v pohotovosti 100.000 vojáků a 1.200 tanků. Sýrie má také ve svém arsenálu chemické zbraně a sovětské dálkové střely SS-21. - Izrael má ve zbraní 550.000 vojáků, jeho armáda má 3.800 tanků a 600 bojových letadel. S pomocí SSSR si Sýrie zbudovala kolem Damašku nejdůkladnější systém protiletectvé obrany, který byl kdy zbudován; má tam rozestaveno na 160 baterií protiletadlových střel sovětské výroby SAM 2, 3, 5 a 9. Egypt a Jordánsko mají stejné protiletadlové zbraně americké výroby jako Izrael: mají střely „Hawk“ a mimoto také střely „Crotale“ francouzské produkce. Saudská Arábie má americká bojová letadla F-15, Egypt F-16 a francouzský Mirage, Jordánsko Mirage F-1. Izrael si však stále uchovává svou drtivou vzdušnou převahu. To už dokázal několikrát: například v červnu 1981, když zničil irácký nukleární reaktor Osirah, v červnu 1982, když sestřelil nad údolím Bekaa asi 100 syrských Migů bez ztráty jediného svého letadla, a když na podzim 1985 bombardováním zničil hlavní stan PLO v Tunisu. Kromě toho v posledních 20 letech se Izrael přeměnil ze zemědělského státu v průmyslovou a vysoce technologickou zemi. Za pouhých 20 let si zbudoval svůj vlastní velký válečný průmysl. V roce 1967 prodal cizině zbraně pouze za 30 milionů dolarů; v roce 1986 však už jich prodal za

2.5 bilionu dolarů! Sám si sestrojil zbraně, které patří k nejmodernějším na světě: bojové letadlo „Kfir“, tank „Merkava“, dálkové střely „Gabriel“ a nyní ještě pracuje na ultramoderním bojovém letadle „Lavi“. Arabové nemají ve svém arsenálu nic podobného. A to ještě není všechno! Izrael také vlastní nukleární zbraně; sám to sice nikdy úředně nepřiznal, avšak také to nepopřel. Vloni izraelský atomický technik Mordechaj Vanunu v Londýně oznámil, že Izrael vlastní asi 200 atomických bomb. Podle jiných pramenů Izrael už je také schopen vyrábět thermonukleární zbraně a neutronové bomby, které jsou schopny rázem vyřadit z provozu tisíce shromážděných tanků nepřítel. Za těchto okolností izraelští vojenská odborníci říkají, že Arabové nemohou nad Izraelem v žádném případě vyhrát. Syrský prezident Hafez Assad prý si je dobře vědom toho, že svými dálkovými střelami a chemickými zbraněmi by nebyl schopen vojensky se měřit s Izraelem, a že izraelská odvěta by pro Sýrii byla hrozná.

Z toho všeho vyplývá, že mezi Araby a Židy se v dohledné době válčit nebude, avšak mír na Středním východě také nebude

Situace na Blízkém východě se v přítomnosti zdá vzdálená od válečného konfliktu více než kdy jindy. Izrael kontroluje v jižním Libanonu „bezpečnostní zónu“ a izraelská letadla po libosti přelétají vzdušný prostor v Libanonu, v Jordánsku i v Saudské Arábii. Organizace PLO se zdá být proti Izraeli bezmocná. Z Egypta rovněž nehrozí žádné nebezpečí válečného konfliktu; poloostrov Sinaj zůstává demilitarizovaným územím a egyptská armáda se účastní vojenských manévřů po boku amerických vojáků. Ani Jordánsko ani Sýrie by v přítomnosti nechtěly zahájit s Izraelem válečný konflikt. Irák je plně vyčerpan ze své války s Iránem, jejíž konec není v dohlednu. Izrael dnes nepotřebuje dosáhnout s Araby příměří; sám je vojensky silný natolik, aby jim mohl vnutit svou vůli a navíc za ním stojí nejmočnější země světa - Spojené státy.

**DOPORUČTE
Hlas národa**

**SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

Co vlastně znamená „glasnost“?

Západní sdělovací prostředky prezentovaly svým čtenářům a posluchačům tento výraz jako větší „otevřenost“ a „přístupnost“, kterou Mr. Michail Gorbačov v Sovětském svazu zahájil „demokratizací“ sovětské politiky. Hned tu byly dohady o tom, kde a jak se tato „demokratizace“ bude vyvíjet.

Helsinká komise měla v několika posledních měsících „hearings“ na toto téma v souvislosti s tím, co tato nová politika Sovětského svazu přinese státům ve Střední a Východní Evropě; zda přinese uvolnění, které by ku příkladu v Československu mohlo vést k novému „Pražskému jaru“.

Správnou interpretaci výrazu „glasnost“ dal však bývalý americký velvyslanec v Československu, William H. Luers, v článku časopisu „Foreign Affairs“ - (Summer, 1987) - pod titulem: „The U.S. and Eastern Europe“, ve kterém hodnotí nynější situaci v sovětském bloku a podává určitá doporučení v tom smyslu, jaká by měla být za dané situace zahraniční politika Spojených států vůči státům Střední a Východní Evropy.

V této souvislosti se zmiňuje o tom, že v česko-ruském slovníku slovo „glasnost“ je přeloženo jako „hlasitost“, a že v žádném případě není možno totmu slovu dávat interpretaci tak širokého dosahu, jakou mu dávají západní novináři. Nejblíže interpretaci podle anglického slovníku je „publicity“. K tomu velvyslanec Luers dodává, že v Československu jsou si i obyčejní lidé dobře vědomi správného významu slova „glasnost“, a prozatím si o ni nedělají žádné velké iluze. —afa

BIRTH PLATES
FOR BABY OR ANY AGE
Individually handcrafted in
porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated
details to:

TITLES

P.O. Box 411

Cedar Rapids, IA

52406-0411

or Telephone

(319) 362 - 8968

Miroslav Konvička,
exil, nakladatelství
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Frant. Moravec: Špion,
jemuž nevěřili - opět vyšlo.
Tuto a všechny jiné knihy
u nás k dostání.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

22.

PŘEDEVŠÍM LÁSKA A SPOLUPRÁCE

J. E. Msgr. Štěpán Trochta odpovídá na otázky, týkající se koncilních ideových kontrastů. - Uveřejněno v Duchovním pastýři, květen 1971, ročník XX, č. 5, pod titulem: »Dopis biskupa«.

Jako po všech církevních koncilech a ve všech převratných dobách, které Kristova Církev ve světě prožívala, projevují se i po II. vatikánském koncilu v křesťanstvu směry, které přeměrně zdůrazňují buďto jen předkoncilové názory a tradici, anebo zas jen potřebu změny kdejakých dosavadních struktur. Každé z těchto extrémních skupin se pak jeví z jejího hlediska křesťané, kteří smýšlejí jinak, bezmála jako nepřátelé křesťanské víry.

A tak docházejí do redakce Katolických novin i Duchovního pastýře každou chvíli namnoze upřímně míněné stížnosti, že ten nebo onen článek je příliš svobodomyšlný a že by se měly takové projevy ze stránek katolického tisku vymýt.

Podobné dopisy se dostávají i na pracovní stoly biskupů. Opovídat adekvátně na všechny by bylo nad síly a časové možnosti jednoho člověka. Proto jsem k této problematice zaujal stanovisko ve své nedávné odpovědi jednomu z těch, kteří s upřímnou starostí sledují tyto výkyvy. S vědomím adresáta předkládám podstatnou část svého dopisu redakci Duchovního pastýře a domnívám se, že tak odpovím i mnoha jiným pisatelům, dožadujícím se mého vyjádření.

Láska se vyhýbá jednostrannosti.

... »Chci v tomto dopise vyslovit několik myšlenek, které podle mého mínění mohou prospět i při jistě, v dnešní době nevyhnutelně, pluralitě názorů k zachování toho nejdůležitějšího: Lásky mezi námi; především ale mezi těmi, kteří upřímně touží sloužit pravdě. Nedomnívám se, že by následující řádky byly vyčerpávajícím pojednáním o tomto předmětu. Na tak důkladnou práci se mi bohužel nedostává času.

V dnešní převratné době permanentních změn a překotného vývoje událostí je jistě neobyčejně obtížné i pro školového teologa neupadnout v tomto přívalu nových a nových problémů a názorů do jednostrannosti a uhnít si globální katolický pohled. Nedat se zlákat kupíci se obtížemi ani do zdánlivého Božího míru ve starých vyjezděných kolejkách, ani do zdánlivého pokroku mimo jakýkoli řád a vývojovou souvislost s minulostí. Jestliže je to pro školového teologa velice obtížné, je to pro neobdobníka a prostého věřícího bez zvláštního Božího osvětlení nemožné. To neznamena, že nebude lépe, dokud každému věřícímu nebude k ruce štáb teologů, nýbrž je to další důvod, abychom se podle prastarého dobrého zvyku všech křesťanů za sebe navzájem modlili a ustavičně prosili Ducha Svatého, aby biskupové, teologové, kněží a inteligence dobře vedli a prostí lidé aby k nim neztrátili důvěru a dali se vést. V současných zkouškách spoléháme především na pomoc shůry.

To nás ovšem nedispensuje od povinnosti udělat pro správnou orientaci svou i věřících, co je v našich silách. Funkce Katolických novin, jako jediného českého lidového katolického týdeníku, je za dnešní situace velmi náročná a já jsem Bohu vděčen za každý projev vědomí této odpovědnosti u jeho redaktorů, příspěvatelů i čtenářů. Analogicky to platí i o Duchovním pastýři, třebaže na jiné úrovni. Jsou v sázce veliké hodnoty.

Nedomnívám se však, že by bylo možné dělat dnes tyto časopisy úplně bez chyb. To se nestávalo ani v dobách daleko vyrovnanějších. Musíme s chybami a omyly počítat. Právě proto je však nanejvýš důležité zachovat si osobní otevřenost a ochotu ke změně vlastního názoru. Stále se snažit o to, abychom druhé spíše pochopili než přesvědčili. A nezasedat na soudnou stolicí ani nad tím, kdo se zřejmě mýlí. Všude, kde je omyl, ale dobrá vůle, musí být naše křesťanská láska ochotná odpouštět sedmasedmdesátkrát. To není láska k omylům, nýbrž k mýlícím se. - a těmi jsme všichni.

Z tohoto hlediska vyslovuji upřímný dík všem, kdo přistupují k nápravě toho, s čím nesouhlasí, způsobem otevřeným, a přece citlivým a ohleduplným vůči autorovi sporného výroku; všem, kdo bez afektů a zbytečně silných slov vyloží svůj rozdílný názor a klidně poukáží na logickou, věcnou nebo metodickou chybu sporného článku.

Trápí mne zvláštní pocit studu, když se občas dovím, kolik lidí po straně hubovalo na ten nebo onen článek a nakonec

Poslední rozloučení. Vpředu před rakví tři kardinálové: WOJTYŁA (Krákov), KÖNIG (Vídeň) a BENSCH (Berlín). Kard. WOJTYŁA zdůrazňuje pravě a krátkém proslovu »mučednický« charakter zesnulého.

zjistím, že redaktorovi ani autorovi nenapsal ani neřekl nikdy nic. Nebojím se nových názorů a směrů v Církvi. Čas neúprosně oddělí zrna od plev. Ale poučen historií, bojím se tvrdohlavého lpění na vlastním mínění, které s sebou automaticky nese kaceřování všech jinak smýšlejících, čiří sektářského ducha, rozbroj a nepořádek, který Božimu lidu nikdy neprospěl.

Vždy jsem pro to, aby se všude vytvářela atmosféra, ve které by se zlovolníkům, rozvracečům a spekulantům s lidskou důvěrností špatně dychalo a ve které by naráželi na všech stranách na viditelně i neviditelně nepropustné zdi. - Ale vytvářel atmosféru, ve které upřímně smýšlející lidé si už nemohou troufat bez osobního nebezpečí vystavit ten nebo onen názor jen proto, že ještě nebyl úředně opuncován, považují za hrob zdravého vývoje.

Je pravda, že ctnost lásky žádá mít ohled na slabší (1 Kor. 10, 32.33 - Řím. 14,16) a ctnost opatrnosti učí počítat s lidským sklonem k novotám za každou cenu a s podceňováním starých osvědčených pravd z toho důvodu, že už nikoho nepřekvapují. Ale tuhle slabost nevytěčeme rozmnožováním zámek na ústa. Spíše z ní, zdá se mi, vyplývá povinnost vedoucích katolických vrstev prohloubit mezi věřícími výchovu ke kritickému zkoumání duchů, aby nenaletěli na kdejaký módní šlágr.

Záleží na věcech podstatných.

Velkou pomocí jsou při této výchově články autorů, kteří přesně a pro čtenáře srozumitelně rozlišují solidně fundované a obecně platné pravdy učitelského úřadu Církev od soukromých myšlenkových pokusných modelů, které církevní autorita dosud ani nezavrhuje, ani se za ně nemůže postavit, protože ještě nejsou teologicky dostatečně propracovány, anebo jsou vhodné jen oblastně nebo jen pro jistý stupeň společenského vývoje, který v našich poměrech dosud nenastal anebo je již překonán.

»Po jejich ovoci poznáte je«. Nejlepší ovoce přináší neúnavně - nejen pro pisatele, nýbrž i pro čtenáře! - vštěpování základních křesťanských pravd. Když se v dějinách Církev začalo přenášet těžisko zájmu na nejméněji propracované okrajových problémů a subtilních distinkcí, přineslo to Božimu lidu obvykle malý prospěch. Při pohledu na donebevolající náboženský analfabetismus kolem nás bychom se v tomto ohledu snadno mohli podobat námořníkovi, který, když se loď už bezmála potápí, spěchá natírat čerstvou barvou komin..

Po dlouhotrvajících společenských chorobách se dostávají recidivy, i když už je pacient z nejhoršího venku. Bylo by naivní se domnívat, že se to po II. vatikánském koncilu už nikomu nestane, že se to mně nebo nám rozhodně nemůže stát. Máme trpělivost s pacientem, i když jím budeme my sami, i když jím budou ti, na jejichž zdánlivě pevně zdraví jsme tak dlouho spoléhali. »Láska ... se nerozčítuje, zapomíná, když jí někdo ublíží, ... ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Všecko omlouvá, ... všecko vydrží. Láska nikdy nepřestává.« Recidiva nemusí znamenat, že léčeni bylo špatně. Ale může být následkem toho, že se s ním začalo pozdě. Anebo že se pacient, sotvaže pookřál, přestal zajímat o rady lékaře.

V dnešních zmatcích potřebujeme především hodnoty, o které bychom se mohli bezpečně opřít. Totální relativismus je jen jednou stranou těžce mince strnulé bezduchosti, jejíž druhou stranou je úzkostlivé lpění na kdejaké tradici. »Jen po vyjezděných kolejkách« anebo »nikdy po kolejkách« je ve svých důstředcích stejné. Ale mezi těmito smrtelnými extrémny zbývá mnoho místa k životu.

Považuji za ohromný přínos II. vatikánského sněmu, že položil důraz na to, abychom tento životní prostor zbytečně nezužovali ani sobě, ani druhým. Konečně jsme pochopili, že to není neštěstí, když se někteří lidé starají více o ty koleje a jini zase spíše o výhybky, když jeden raději přidává ply a druhý spouští závory, ale že je v tom Boží záměr, který sídluje v prospěch celku organickou spoluprací všech.

Ovšem služba na vedoucích místech je z tohoto hlediska mnohem obtížnější. To pocítujeme všichni, od papěže a od hlav států až po staršího bratra v rodině. - Noviny, které by dnes nabí-

zely čtenářům jen samá hotová pro a proti, se stanou neprodejnými. Ale je tak těžké naučit se této nové řeči lásky, která není ani jen samým ano, ano, ani pouhým ne, ne, ke všemu ještě ani ten souhlas ani nesouhlas kategoricky nevylučuje. Dialog o krédu je totiž zbytečný.

»Netušil jsem, jak náročné je být katolíkem«, mohl by si pozvednout po II. Vatikánském sněmu každý křesťan. Ale já bych mu místo toho vzdychání poradil spíše radost. Rekl bych mu: Člověče, děkuji Bohu, že s to pochopil už dnes a že tě to překvapení nepotká až na věčnosti, proto tam by bylo na místě nejen vzdechy, ale možná i pláč a nějaké to skřípění. Na Pána Boha nebude stačit zamávat křesťanským listem.

Děkuji všem, kteří pomáhají udržovat a šířit tuto obtížnou pokoncilovou atmosféru odpovědné ekumenické lásky a organické spolupráce všech údů tajemného Těla Kristova. Jde o dílo dlouhodobé, jehož ovoce se my ve svém životě už asi nedočkáme. Ale právě proto v něm nesmíme promarnit ani hodinu.

Kéž by těchto několik řádků nebylo jeho zranění na překážku, ale uspišilo je!

+ Štěpán Trocitta

23.

MARIÁNSKÁ ÚCTA V ČESKÝCH ZEMÍCH

Studijní příspěvek J. E. Mgr. Štěpána Trocitty k pracovnímu programu Mezinárodního kongresu v Záhřebu. - Katoletické noviny, 18. a 25. července a 1. srpna 1971

Academia Mariana - Mariánská akademie s ústředním v Římě, jejíž působnost se vztahuje na celou církev, pořádá letos v srpnu studijní symposium v Záhřebu. Předmětem studia tohoto pracovního kongresu je mariánský kult v Církvi od počátku 9. do 12. století. V této souvislosti si dovoluji předložit tento skrovný příspěvek, týkající se mariánského kultu v zemích koruny české.

Významný český jezuita Bohuslav Balbin († 1688) napsal: »Míla byla Panna Maria Čechům, miř byli Čechové Panně Marii.« Tento vřok není nikterak přehnaný. Stačí letný pohled do českých dějin, abychom se přesvědčili, že Panna Maria poznamenala české dějiny svým kultem a srdce našich předků svou láskou. Svého vrchole dosáhla mariánská úcta v českých zemích ve 14. století a pak opět v době baroka; ale již v prvních dobách po příchodu křesťanství nalézáme v českých zemích pozoruhodné doklady mariánské úcty, i když jsme očkázáni jen na chude historické prameny.

Nejstarší období

Loňského roku jsme vzpomínali 1150. výročí vydání pamíné buly Jana VIII. *Industriae tuae*, jež znovu potvrdila výsadu slovanské bohoslužby a sv. Metoděje znovu potvrdila za moravského arcibiskupa. Sv. Metoděj přišel na Moravu z Byzance, kde úcta Panny Marie byla vždy velmi živá. Také Metodějova matka se jmenovala Marie a Metoděj přinesl mariánskou úctu na Moravu. Když r. 885 zemřel, byl podle líčení starobýlých legend »život Metodějův«, kap. 17, a »Proložní legenda« pohřben »ve velikém chrámu moravském«, t. j. ve své katedrále, ležící někde v areálu pozdějšího Starého Města na Moravě, »po levé straně za oltářem Bohorodičky«. Náznačky stop mariánské úcty v oblasti někdejší Velkomoravské říše se projevují stále zřetelněji. Lze doufat, že další archeologický průzkum v tomto ohledu přinese ještě bohatší pozitivní výsledky.

Mariánská úcta v říši Velkomoravské se neomezila jen na hlavní město a sídlo arcibiskupa. Již v sedmdesátých letech 9. století pronikla i do Čech, kde kníže Bořivoj na poděkování za šťastný návrat z vyhnanství, do něhož musel odejít, protože přijal křesťanství, zbudoval první mariánský kostel. Postavil jej na výšině, kde časem vyrostl pražský hrad. Archeologický průzkum pražského hradu, provedený v letech 1930-1949 Ivanem Borkovským, ukázal, že stavba kostela v severozápadním rohu hradního areálu měla dvě fáze. Mladší kostel, patrně nad starším kostelem Bořivojovým, postavil Bořivojův syn a nástupce Svatopluk I., který pak byl v něm i s manželkou pochovan.

Pravděpodobně někdy počátkem 11. století vznikla na pražském hradě po Bořivojově a Svatoplukově mariánské kostele další svatyně, zasvěcena Panně Marii, a to kaple Bohorodičky při klášteře Benediktinek u svatého Jiří, založeném v druhé polovině 10. století. Ve zmíněné podobě se tato kaple - zasvěcená sv. Anně - zachovala dodnes. V kapli byla pochována i první abatyše kláštera, ctihodná Mlada Marie Přemyslovna. Původní zasvěcení kaple připomíná na klášterním areálu mariánský relief z první poloviny 13. století. Vedle Madony s Ježíškem jsou tu na kameneném reliéfu zobrazeni: český král Přemysl I., jeho dcera blahoslavená Anežka Přemyslovna a obě spoluzakladatelky kláštera: abatyše Marie Mlada a abatyše Berta, která klášter obnovila r. 1142.

(Pokračování příště)

MEZINÁRODNÍ CENA HUMANITY

O prvních laureátech Ceny Hanse Martina Schleyera

V NSR byla letos vyspána nová cena vyznamenání, která se daleko vymyká z řady dosavadních cen, udělovaných vědcům, kulturním pracovníkům či státníkům. Je to cena, která má ve svém štítě jedinou myšlenku: humanita našich dnů. Nese jméno dr. Hanse Martina Schleyera, vědce - ekonomu a prezidenta Svazu zemědělců v průmyslu, zavražděného před deseti lety teroristickou bandou „Rote Armee Fraktion - Frakce Rudá armáda“. Cena je dotována obnosem 25.000 zn. marek a sponzorována oficiálními místy a průmyslovou společností Daimler Benz ve Stuttgartě. Sídlo nadace je v Kolíně n/R. Začátkem května ústředí Nadace oznámilo, že letos bude udělena současně cena za r. 1986 a r. 1987. Prvním jejím nositelem ze bude bývalý prezident NSR prof. dr. Carl Carstens za rok 1986 a druhým nositelem, za letošní rok, že bude výrazná osobnost z oblasti moderní filozofie, heidelbergský profesor dr. Hans Georg Gadamer. Slavnostní akt se konal 6. května a „laudatio“, oslavnou řeč, přednesl zemský ministerský předseda Badencko-würtenberska křesťanský demokrat, státník a autor bestselleru z oblasti politické esejistiky Lothar Späth. V oznámení poroty se praví, že cena bude oběma vědcům prof. Carstenovi i Gadamerovi udělena za zásluhy, které si - po zavraždění Hanse Martina Schleyera - získali prací za upevnění a prohloubení základních principů svobodné výměny názorů a demokracie.

Připomeňme si krátce osobnost Hanse Martina Schleyera a obou laureátů ceny.

Hans Martin Schleyer se narodil roku 1915 v Offenburgu a práva vystudoval v Innsbrucku. Po studiu jako právník vstoupil do závodu Daimler-Benz ve Stuttgartu, kde se věnoval odbornému i politickému

vzdělání zaměstnanců, později přešel do vedení této významné automobilky a stal se předsedou Svazu zaměstnavatelů v průmyslu. Jeho pracovním heslem bylo: „Toleranz, Freiheit und Leistung - Svoboda, tolerance a výkon“, a pod tímto zorným úhlem vedl řadu jednání s odbory. Z jeho vědeckých prací vzbudila především pozornost kniha, kterou vydal v r. 1973 „Das soziale Modell“. Dojde, že dr. Schleyer měl zájem a pochopení pro problémy exulantů, i Čechů. Dne 7. září 1977 bylo Schleyerovo auto zastaveno dětským kočárkem, který kryl bandu teroristů: ti pak zavraždili tři přátele dr. Schleyera a jeho šoféra. Schleyer sám byl vyvezen z vozu a když vláda kancléře Schmidta odmítla propustit teroristy, o něž bylo žádáno, byl Hans Martin Schleyer nalezen zavražděný 18. října. Na těle oběti byly známky mučení. Do souvislosti se smrtí Schleyerovou se uvádí osvobození letadla Lufthansy z rukou pirátů.

K Schleyerově ceně bych chtěl podotknout, že je to cena vědecko - politická, ale především humanitní. Krvavá oběť dr. Schleyera nebyla nadarmo, to si nyní uvědomuje i řada sympatizujících s teroristy i z řad levicových spisovatelů, a také z řad těch, kteří se za ně považují.

Deset let uplynulo a ideové dědictví Hanse Martina Schleyera žije mezi námi. Většina vrahu je za mřížemi či mrtvá. V dějinách lidsva teror nikdy nezvítězil nad humanitou. Stojí za to si připomenout i slova tehdejšího kancléře Schmidta, že vedle dr. Schleyera byli zavražděni i zcela neangažovaní muži a šofér. Dnešní kanclér dr. Helmut Kohl připomíná nám závazek boje proti terorismu, který pohrdá tím nejdražším: lidským životem. Vynořily se zprávy, že v Itálii má být založena cena, která ponese jméno Alda Moro, křesťanského demokrata a několikrát předsedy vlády a státníka, zavražděného tzv. Rudými brigádami.

Prvním laureátem Ceny je bývalý spolkový prezident prof. dr. Carl Carstens. Právník dr. Carstens krátce po skončení

války odjel do USA, kde nejprve studoval a pak vědecky působil na univerzitě Yale - tam dosáhl i dalšího akademického titulu. Od r. 1954 působil téměř dvacet let jako profesor na univerzitě v Kolíně n/R. Vedle pozoruhodné diplomatické kariéry je nutno zdůraznit jeho vědeckou činnost. Z řady jeho významných publikací chtěl bych uvést alespoň dílo: „Grundgedanken der amerikanischen Verfassung und ihre Verwickelung.“ V úvodní kapitole této významné knihy si Carstens všímá otázky evropských vystěhovalců do Ameriky, kteří odešli před politickým i náboženským pronásledováním, aby našli v Americe svobodu a novou vlast. Prezident Carstens měl vždy velké pochopení pro studenty, vědce i spisovatele - exulanty. Sám prožil léta v cizině a poznal obtíže, se kterými se potýká student či spisovatel v cizím jazykovém prostředí.

Druhým laureátem Schleyerovy ceny je i u nás známý prof. dr. Hans Georg Gadamer. Dnes už profesor - emeritus. Gadamer je jedna z nejvýraznějších osobností současné evropské filosofie, jeho pracovním oborem byly především dějiny filosofie a estetiky. Zachytil vědecký profil prof. Gadamera, filosofa a vědicího člověka, daleko přesahuje rozsah tohoto článku. Profesorem filosofie byl Gadamer v Lipsku a po válce v Heidelbergu, přednášel ovšem i na univerzitách v Římě a v Aténách. Byl dlouholetým prezidentem Hegelovy mezinárodní společnosti a řady francouzských, německých i italských institucí. Z jeho rozsáhlého díla bych uvést alespoň „Plato's dialektische Ethik - Platonova dialektická etika“, která dosáhla několik vydání, trilogii „Idee und Sprache - Idea a řeč: Platon, Husserl a Heidegger“. Toto Gadamerovo dílo začal překládat do češtiny dr. Václav Renč, ale předčasná smrt mu zabránila v ukončení překladu. Velké oblibě se těší a do řady jazyků byla přeložena Gadamerova „Filosofická citanka“ z roku 1965.

Antonín Kratochvíl - Nový život č. 6, 1987

English, French, Czech,
German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
Charles J. Opatrny, M.B.A.
Member of A.T.A. -
American Translators Association
P.O. Box 411 Telephone
Cedar Rapids, Iowa 52406
(319) 362-8968

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKE PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
nepřepř. výhledové okna a střešní okna v Československu

Carpatho-Rusyn Research Center Meets

New York, N.Y. At the outset of its tenth anniversary year, the officers and advisory board of the Carpatho-Rusyn Research Center recently held their annual meeting in New York City. During its decade of existence, the non-profit cultural organization has fulfilled its on-going goal to promote knowledge about Carpatho-Rusyns in the European homeland and the United States.

Held in New York's elegant Princeton Club, the Carpatho-Rusyn Research Center's meeting heard reports from its president, Dr. Paul R. Magocsi (Ontario); the editor and the business manager of the Carpatho-Rusyn American quarterly, John Haluska (Minneosta) and Steve Mallick (Ohio); and from advisory board members Orestes Mihaly (New York) and Mary-Ann Gasching (Massachusetts).

Among the topics discussed were the expanded size of the Carpatho-Rusyn American; the center's representation at the Pittsburgh folk festival (May) and at the annual convention of the American Association for the Advancement of Slavic Studies held this year in Boston (November); and the need to encourage a campaign for the creation of a Chair of Carpathian Ru's Studies at an American University.

The center's newest publication was also unveiled, the beautiful full-color Rusyn Easter (Dokončeni na str. 19)

Independence Day Greetings
VAL GROSS PRINTING CO.

8736 W. Ogden
LYONS, IL.
☎ 442-0255

Complete Printing Service
Quality Offset & Letterpress
Serving The Western Suburbs
for over 16 Years

Independence Day Greeting
CESAR'S LTD.

3112 1/2 Oak Park Ave.
BERWYN, IL.
☎ 795-8788
B-B-Q Ribs

Tacos - Fresh Cut Fries

Independence Day Greetings
Kleen Aire Chemical Co.

CICERO, IL.
☎ 656-0658

Professional Pest Control
Residential-Commercial-Industrial

THE WHITE HOUSE Office of the Press Secretary (West Berlin)

June 12, 1987

REMARKS BY THE PRESIDENT AT THE BRANDENBURG GATE West Berlin

2:20 P.M. (L)

THE PRESIDENT: Thank you very much. Chancellor Kohl, Governing Mayor Diepgen, ladies and gentlemen, twenty-four years ago President John F. Kennedy visited Berlin, speaking to the people of this city and the world at the City Hall. Well, since then two other presidents have come, each in his turn, to Berlin. And today I, myself, make my second visit to your city. (Applause.)

We come to Berlin, we American presidents, because it's our duty to speak, in this place, of freedom. But I must confess, we're drawn here by other things as well: by the feeling of history in this city, more than 500 years older than our own nation; by the beauty of the Grunewald and the Tiergarten; most of all, by your courage and determination. (Applause.)

Perhaps the composer, Paul Lincke, understood something about American presidents. You see, like so many presidents before me, I come here today because wherever I go, whatever I do: Ich hab noch einen Koffer in Berlin. (Applause.)

Our gathering today is being broadcast throughout Western Europe and North America. I understand that it is being seen and heard as well in the East. To those listening throughout Eastern Europe, I extend my warmest greetings and the goodwill of the American people. To those listening in East Berlin, a special word. Although I cannot be with you, I address my remarks to you just as surely as to those standing here before me. For I join you as I join your fellow countrymen in the West in this firm, this unalterable belief: Es gibt nur ein Berlin. (Applause.)

Behind me stands a wall that encircles the free sectors of this city, part of a vast system of barriers that divides the entire continent of Europe. From the Baltic south, those barriers cut across Germany in a gash of barbed wire, concrete, dog runs, and guard towers. Farther south, there may be no visible, no obvious wall. But there remain armed guards and checkpoints all the same - still a restriction on the right to travel, still an instrument to impose upon ordinary men and women the will of a totalitarian state.

Yet it is here in Berlin where the wall emerges most clearly; here, cutting across your city, where the news photo and the television screen have imprinted this brutal division of a continent upon the mind of the world. Standing before the Brandenburg Gate, every man is a German, separated from his fellow men. (Applause). Every man is a Berliner, forced to look upon a scar.

President von Weizsaecker has said: The German question is open as long as the Brandenburg Gate is closed. (Applause.) Today I say: As long as this gate is closed, as long as this scar of a wall is permitted to stand, it is not the German question alone that remains open, but the question of freedom for all mankind. (Applause.) Yet I do not come here to lament. For I find in Berlin a message of hope - even in the shadow of this wall, a message of triumph.

In this season of spring in 1945, the people of Berlin emerged from their air-raid shelters to find devastation. Thousands of miles away, the people of the United States reached out to help. And in 1947, Secretary of State - as you've been told - George Marshall announced the creation of what would become known as the Marshall Plan. Speaking precisely 40 years ago this month, he said: „Our policy is directed not against any country or doctrine, but against hunger, poverty, desperation, and chaos.” (Applause.)

In the Reichstag, a few moments ago, I saw a display commemorating this 40th anniversary of the Marshall Plan. I was struck by the sign on a burnt-out, gutted structure that was being rebuilt. I understand that Berliners of my own generation can remember seeing signs like it dotted throughout the western sectors of the city. The sign read simply: „The Marshall Plan is helping here to strengthen the Free World.”

A strong, free world in the West, that dream became real.

Japan rose from ruin to become an economic giant. Italy, France, Belgium - virtually every nation in Western Europe saw political and economic rebirth. The European Community was founded.

In West Germany and here in Berlin, there took place an economic miracle, the „Wirtschaftswunder.” Adenauer, Erhard, Reuter, and other leaders understood the practical importance of liberty - that just as truth can flourish only when the journalist is given freedom of speech, so prosperity can come about only when the farmer and businessman enjoy economic freedom. (Applause.) The German leaders reduced tariffs, expanded free trade, lowered taxes. From 1950 to 1960 alone, the standard of living in West Germany and Berlin doubled.

Where four decades ago there was rubble, today in West Berlin there is the greatest industrial output of any city in Germany - busy office blocks, fine homes and apartments, proud avenues and the spreading lawns of parkland. Where a city's culture seemed to have been destroyed, today there are two great universities, orchestras and an opera, countless theaters and museums. Where there was want, today there's abundance - food, clothing, automobiles - the wonderful goods of the Ku'damm. (Applause.)

From devastation, from utter ruin, you Berliners have, in freedom, rebuilt a city that once again ranks as one of the greatest on Earth. The Soviets may have had other plans. But, my friends, there were a few things the Soviets didn't count on - Berliner Herz, Berliner Humor, Ja, und Berliner Schnauze. (Laughter and Applause.)

In the 1950's, Khrushchev predicted: „We will bury you.” But in the West today, we see a free world that has achieved a level of prosperity and well-being unprecedented in all human history. In the communist world, we see failure, technological backwardness, declining standards of health - even want of the most basic kind - too little food. Even today, the Soviet Union still cannot feed itself.

After these four decades, then, there stands before the entire world one great and inescapable conclusion. Freedom leads to prosperity. Freedom replaces the ancient hatreds among the nations with comity and peace. Freedom is the victor. (Applause.)

And now the Soviets themselves may, in a limited way, be coming to understand the importance of freedom. We hear much from Moscow about a new policy of reform and openness. Some political prisoners have been released. Certain foreign news broadcasts are no longer being jammed. Some economic enterprises have been permitted to operate with greater freedom from state control.

Are these the beginnings of profound changes in the Soviet state? Or are they token gestures, intended to raise false hopes in the West or to strengthen the Soviet system without changing it? We welcome change and openness. For we believe freedom and security go together - (applause) - that the advance of human liberty can only strengthen the cause of world peace. There is one sign the Soviets can make that would be unmistakable, that would advance dramatically the cause of freedom and peace.

General Secretary Gorbachev, if you seek peace, if you seek prosperity for the Soviet Union and Eastern Europe, if you seek liberalization: Come here, to this gate.

Mr. Gorbachev, open this gate. (Applause.)

Mr. Gorbachev, tear down this wall. (Applause.)

I understand the fear of war and the pain of division that afflict this continent - and I pledge to you my country's efforts to help overcome these burdens. To be sure, we in the West must resist Soviet expansion. So we must maintain defenses of unsailable strength. Yet we seek peace. So we must strive to reduce arms on both sides.

Beginning 10 years ago, the Soviets challenged the Western Alliance with a grave new threat - hundreds of new and more deadly SS-20 nuclear missiles, capable of striking every capital in Europe. The Western Alliance responded by committing itself to a counterdeployment unless the Soviets agreed to negotiate a better solution - namely, the elimination of such weapons on both sides. For many months, the Soviets refused to bargain in earnestness. As the Alliance in turn prepared to go forward with its counterdeployment, there were difficult days - days of protests like those during my 1982 visit to this city - and

the Soviets later walked away from the table.

But through it all, the Alliance held firm. And I invite those who protested then - I invite those who protest today - to mark this fact: because we remained strong, the Soviets came back to the table. (Applause.) And because we remained strong, today we have within reach the possibility, not merely of limiting the growth of arms, but of eliminating, for the first time, an entire class of nuclear weapons from the face of the Earth.

As I speak, NATO ministers are meeting in Iceland to review the progress of our proposals for eliminating these weapons. At the talks in Geneva, we have also proposed deep cuts in strategic offensive weapons. And the Western allies have likewise made far-reaching proposals to reduce the danger of conventional war and to place a total ban on chemical weapons.

While we pursue these arms reductions, I pledge to you that we will maintain the capacity to deter Soviet aggression at any level at which it might occur. (Applause.) And in cooperation with many of our allies, the United States is pursuing the Strategic Defense Initiative - research to base deterrence not on the threat of offensive retaliation, but on defenses that truly defend; on systems, in short, that will not target populations, but shield them.

By these means we seek to increase the safety of Europe and all the world. But we must remember a crucial fact: East and West do not mistrust each other because we are armed. We are armed because we mistrust each other. (Applause.) And our differences are not about weapons but about liberty. When President Kennedy spoke at the City Hall those 24 years ago, freedom was encircled, Berlin was under siege. And today, despite all the pressures upon this city, Berlin stands secure in its liberty. And freedom itself is transforming the globe.

In the Philippines, in South and Central America, democracy has been given a rebirth. Throughout the Pacific, free markets are working miracle after miracle of economic growth. In the industrialized nations, a technological revolution is taking place - a revolution marked by rapid, dramatic advances in computers and telecommunications.

In Europe, only one nation and those it controls refuse to join the community of freedom. Yet in this age of redoubled economic growth, of information and innovation, the Soviet Union faces a choice. It must make fundamental changes, or it will become obsolete. (Applause.)

Today thus represents a moment of hope. We in the West stand ready to cooperate with the East to promote true openness - to break down barriers that separate people, to create a safer, freer world. And surely there is no better place than Berlin, the meeting place of East and West, to make a start. (Applause.)

Free people of Berlin: Today, as in the past, the United States stands for the strict observance and full implementation of all parts of the Four-Power Agreement of 1971. Let us use this occasion, the 750th anniversary of this city, to usher in a new era - to seek a still fuller, richer life for the Berlin of the future. Together, let us maintain and develop the ties between the Federal Republic and the Western sectors of Berlin, which is permitted by the 1971 Agreement.

And I invite Mr. Gorbachev: Let us work to bring the Eastern and Western parts of the city closer together - (applause) - so that all the inhabitants of all Berlin can enjoy the benefits that come with life in one of the great cities of the world. (Applause.)

To open Berlin still further to all Europe, East and West, let us expand the vital air access to this city, finding ways of making commercial air service to Berlin more convenient, more comfortable, and more economical. We look to the day when West Berlin can become one of the chief aviation hubs in all Central Europe. (Applause.)

With our French and British partners, the United States is prepared to help bring international meetings to Berlin. It would be only fitting for Berlin to serve as the site of United Nations meetings, or world conferences on human rights and arms control, or other issues that call for international cooperation. (Applause.)

There is no better way to establish hope for the future than to enlighten young minds, and we would be honored to sponsor summer youth exchanges, cultural events, and other programs for young Berliners from the East. Our French and British

friends, I'm certain, will do the same. And it's my hope that an authority can be found in East Berlin to sponsor visits from young people of the Western sectors. (Applause.)

One final proposal - one close to my heart. Sport represents a source of enjoyment and ennoblement, and you may have noted that the Republic of Korea - South Korea - has offered to permit certain events of the 1988 Olympics to take place in the North. International sports competitions of all kinds could take place in both parts of this city. And what better way to demonstrate to the world the openness of this city than to offer in some future year to hold the Olympic Games here in Berlin. East and West? (Cheers and applause.)

In these four decades, as I have said, you Berliners have rebuilt a great city. You've done so in spite of threats - the Soviet attempts to impose the East-mark, the blockade. Today the city thrives in spite of the challenges implicit in the very presence of this wall. What keeps you here?

Certainly there's a great deal to be said for your fortitude, for your defiant courage. But I believe there's something deeper, something that involves Berlin's whole look and feel and way of life. Not mere sentiment - no one could live long in Berlin without being completely disabused of illusions - something instead that has seen the difficulties of life in Berlin but chose to accept them, that continues to build this good and proud city in contrast to a surrounding totalitarian presence that refuses to release human energies or aspirations. Something that speaks with a powerful voice of affirmation, that says yes to this city, yes to the future, yes to freedom. In a word, I would submit that what keeps you in Berlin is love - (applause) - love both profound and abiding.

Perhaps this gets to the root of the matter, to the most fundamental distinction of all between East and West. The totalitarian world produces backwardness because it does such violence to the spirit, thwarting the human impulse to create, to enjoy, to worship.

The totalitarian world finds even symbols of love and of worship an affront. Years ago, before the East Germans began rebuilding their churches, they erected a secular structure - the television tower at Alexander Platz. Virtually ever since, the authorities have been working to correct what they view as the tower's one major flaw, treating the glass sphere at the top with paints and chemicals of every kind. Yet even today when the sun strikes that sphere - that sphere that towers over all Berlin - the light makes the sign of the cross. (Applause.) There in Berlin, like the city itself, symbols of love, symbols of worship, cannot be suppressed.

As I looked out a moment ago from the Reichstag, that embodiment of German unity, I noticed words crudely spray-painted upon the wall - perhaps by a young Berliner - „This wall will fall. Beliefs become reality.” (Applause.) Yes, across Europe, this wall will fall. For it cannot withstand faith. It cannot withstand truth. The wall cannot withstand freedom.

And I would like before I close to say one word. I have read, and I have been questioned since I've been here about certain demonstrations against my coming. And I would like to say just one thing, and to those who demonstrate so. I wonder if they have ever asked themselves that if they should have the kind of government they apparently seek, no one would ever be able to do what they're doing again. (Cheers and applause.)

Thank you and God bless you all.

END 2:50 P.M. (L)

Carpatho-Rusyn Research Center Meets

(Pokračování ze str. 18)

Eggs from Eastern Slovakia by Pavlo Markovyc. During its first nine years of existence, the Carpatho-Rusyn Research Center has distributed in the United States and in countries as far away as the Soviet Union, China, Japan, and Australia over 14,000 publications.

During its meeting, the advisory board was hosted by fellow member Edward Kasince to a special tour of the nearby New York Public Library on Fifth Avenue, where he is Chief of the Slavonic Division. Among the materials viewed was the oldest Slavic printed book (a fifteenth century prayer book) and a selection of the library's rich holdings in Carpatho-Rusyn studies, including a complete microfilm set of all newspapers and journals published in the United States by Carpatho-Rusyn immigrants since the late nineteenth century.

The Carpatho-Rusyn Research Center annual meeting closed with a reception at the Algonquin Hotel where advisory board members met which local community leaders. Among the guests were Bishop Nicholas Smisko of the American Carpatho-Russian Orthodox Church; the Reverend Dr. Robert Slesinski of the Byzantine Catholic Diocese of Passaic; university professors Paul Best (Southern Connecticut State College), Thomas Bird (Queens College), and Richard Renoff (Nassau Community College); and journalists Roman Holiat from the Ukrainian daily Svoboda and Roman Polchaninoff from the Russian daily Novoe russkoe slovo. Bishop Michael J. Dudick of the Byzantine Catholic Diocese of Passaic was unable to attend, but sent greetings to the Carpatho-Rusyn Research Center which he has supported since its founding.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

MAIL ORDER NOVINKA

První export

z Československa. Chodská keramika v pestrých barvách nebo pouze modrý styl.

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

J. KETTNER
ENTREPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

VOICE OF THE NATION

STATEMENT CONCERNING RECENT DEVELOPMENTS IN CZECHOSLOVAKIA

Peace and freedom are inextricably linked. Only democratic control of governments by citizens guarantees peace. In this sense, our striving for freedom for and in Czechoslovakia is a part and parcel of the worldwide quest for peace.

Our aim is the restoration of democratic institutions and full respect for human rights in an

independent Czechoslovakia. The recent and incipient changes in the Soviet sphere of power are an opportunity to bring us closer to this objective provided they are correctly understood and acted upon. Therefore, on the basis of past, recent and present personal experience of tens of thousands of our members with the communist regime of Czechoslovakia, the undersigned organizations wish to make the following statement:

The communist regime is based on a monopoly of power of the ruling Communist Party. This power is exercised through a widespread bureaucracy governing all facets of the life of individuals and of society.

The dynamics of such a system inevitably lead to long periods of repression followed by short periods of relaxation of controls.

The periods of repression cause an increase of bureaucratic power and inefficiency which generate dissatisfaction and apathy in the population. Bureaucratic inefficiency and arbitrariness on one side and popular dissatisfaction and apathy on the other side mutually reinforce each other in a vicious circle which leads to cynicism, selfishness, corruption and inefficiency in all areas of life.

This decline finally reaches a stage when society can no more provide for its continued functioning and especially for the maintenance and growth of the military power necessary for the protection and expansion of the communist power monopoly.

At this stage, the leadership of the Communist Party realizes the need for some radical measure - a reform. The reform in this sense means a relaxation of controls in certain areas in order to free a space for spontaneous creative forces in the society. It is permitted to criticize deficiencies whose criticism recently was persecuted, and to propose innovations; the limitations imposed on scientific and artistic activities are somewhat enlarged; some private initiative and private enterprise are allowed or encouraged. On the other hand, the organizational monopoly of the Communist Party is jealously preserved, and so is even more the monopoly of arms which is the guarantor of

the Party's ability to restrain, stop or reverse the reforming process. The purpose of such reform is therefore not to change, but to strengthen the existing system based on the power monopoly of the Communist Party and of the new ruling class it represents.

The reform process presents to the Communist Party two additional opportunities. It discloses those who would sacrifice the „leading role” of the Party to the wellbeing of society as distinct from those who would sacrifice the wellbeing of society to the preservation of the Party's power monopoly. It gives to the Party a new opportunity to revive in the world the illusion of a basic reform of the communist system and thus to obtain economic and technological help, decrease in military expenses needed for the period of reform, strengthening of Communist Parties in democratic societies and legitimization of contested areas of previous and current conquests.

The periods of reform are the only periods when the communist establishment is divided against itself. On one side are the hundreds of thousands of functionaries and bureaucrats intent primarily on preserving of their vested interests and positions. This class represents a formidable societal force whose inertia has never yet been overcome. On the other side are the reformers who must overcome it in order to preserve the existing order. They seek support primarily within the Communist Party, but this support is insufficient without the cooperation of the public. However, the forces outside the Party have their own objective: to restrict and/or dismantle the power monopoly of the Communist Party in which they correctly see the true source of all the difficulties. They seize every opportunity to enlarge the area of freedom

beyond the limits set by the communist reformers. They circumvent the communist organizational monopoly by creating their own clubs, movements and citizens initiatives.

Once the situation reaches this stage, the Communist Party starts to tighten the controls which means strengthening the various bureaucracies, dissatisfaction of the population and a new start of the decline of the entire society until a new crisis forces a repeat of the reform process. However, the return of oppression is not identical with the return to the status quo ante. Certain residues of the temporary freedoms remain in the minds of the population as well as the practical of control. On the other hand, better and more sophisticated methods of control are introduced which refine prevention, economic pressure and administrative harassment so as to render obsolete, in most cases, an international revulsion provoking use of naked force.

Should the communist attempt at crisis management through controlled reform succeed, present lack of freedom internally and aggression externally will return in an intensified form. It is therefore in the interest of peace that this reform related increase in the sphere of human freedom continues as long possible and grows as much as feasible.

The immediate impulse for

the reform in the communist sphere of power was the realization of communist leadership that economic inefficiency and technological backwardness makes the communist society unable to arrest the relative decline of its military power caused by the free world increased capacity for defense, specifically the SDI. Therefore, the free world should not, by its actions, weaken and remove the causes of the relaxation of controls in the communist sphere of power, but perpetuate and reinforce them. This means

- not to grant economic help and technical assistance to an extent which would free communist countries from the necessity to extend their citizens' freedom;
- not to slow down or discontinue efforts to establish a strong defense capability, especially the SDI;
- through forceful support of liberation movements deny to the Soviet Union a consolidation of their conquests in contested areas.

The policies of the free world should aim at a consolidation of the civil and human rights of citizens of communist countries by structural and institutional changes in the communist power sphere, and thus in strengthening of peace since the preservation of peace is directly contingent upon the extent of freedom of ordinary people everywhere in the world.

DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Distriktní svaz českých katolíků
Cleveland, Ohio

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics is sponsoring the 66th Annual „Czech Catholic Day” on Sunday July 19, 1987. The religious, cultural, and social event will begin with a Concelebrated Czech Mass at Our Lady of Lourdes Catholic Church, East 55th and Hamm Ave. at 11:00 A.M. This will be followed by a Dinner, Dance, and Folk Dance Presentation beginning at 12:30 P.M. at Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Ave., Cleveland, Ohio.

The menu includes Pork, Dumplings, and Sauerkraut, and Czech Sausages by Vaclav Sorejs. Dinner reservations may be had by contacting Ann Cisar at 641-0714.

Emil Hronek and the Karlin Brass Band will play for dancing beginning at 2:00 P.M. A cultural program and folk dance performance will begin at 3:00 P.M. Folk Dance groups include „Travnica” Slovak Ensemble, Sokol Greater Cleveland Czech Folk Dancers, and Metamora, Ohio Moravian Dancers.

The Cleveland District Alliance of Czech Catholics has been in existence since 1917 and is the coordinating unit of all Czech Catholic activity in the Greater Cleveland Area. It is made up of individual members plus representatives of all Czech Catholic Parishes and Organizations in the Greater Cleveland area.

President is Vaclav Hynar of University Heights. Secreatry is Frank Soukup of Maple Heights. Mr. Soukup may be reached for information and details at 663-8944.

WEDDING PLATE

Bone China
Individually handcrafted
for the happy couple

A GIFT TO LAST
Send for FREE illustrated
details to:

TITLES
P.O. BOX 411
Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362 - 8968

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700